

Službeni list

Europske unije

C 52

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 61.

12. veljače 2018.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2018/C 052/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2018/C 052/02	Predmet C-600/14: Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. prosinca 2017. – Savezna Republika Njemačka protiv Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Vanjsko djelovanje Europske unije — Članak 216. stavak 1. UFEU-a — Članak 218. stavak 9. UFEU-a — Utvrđivanje stajališta koje u ime Unije treba zauzeti tijelo osnovano na temelju međunarodnog sporazuma — Odbor za reviziju Međuvladine organizacije za međunarodni željeznički prijevoz (OTIF) — Izmjena Konvencije o međunarodnom željezničkom prijevozu (COTIF) i njezinih dodataka — Nadležnost podijeljena između Unije i njezinih država članica — Vanjska nadležnost Unije u području u kojem ona još nije donosila zajednička pravila — Valjanost Odluke 2014/699/EU — Obveza obrazlaganja — Načelo lojalne suradnje)	2
---------------	--	---

HR

2018/C 052/03	Predmet C-598/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 7. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera – Španjolska) – Banco Santander, SA protiv Cristobaline Sánchez López „Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Potrošački ugovori — Nepoštene odredbe — Ovlasti nacionalnog suda — Djelotvornost zaštite priznate potrošačima — Ugovor o hipotekarnom kreditu — Postupak izvansudske ovrhe na hipotekarnom jamstvu — Pojednostavljeni sudski postupak priznavanja stvarnih prava stjecatelja” . . .	3
2018/C 052/04	Predmet C-61/16 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. prosinca 2017. – European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) protiv Giant (China) Co. Ltd, Vijeća Europske unije, Europske komisije (Žalba — Damping — Uredba (EU) br. 502/2013 — Uvozi bicikala podrijetlom iz Kine — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 18. stavak 1. — Suradnja — Pojam „potrebni podaci” — Članak 9. stavak 5. — Zahtjev za individualni tretman — Rizik od izbjegavanja mjera)	3
2018/C 052/05	Predmet C-189/16: Presuda Suda (peto vijeće) od 7. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen – Švedska) – Bogusława Zaniewicz-Dybeck protiv Pensionsmyndigheten (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost radnika migranata — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Članak 46. stavak 2. — Članak 47. stavak 1. točka (d) — Članak 50. — Zajamčena mirovina — Minimalno davanje — Izračun mirovinskih prava)	4
2018/C 052/06	Predmet C-230/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Frankfurt am Main – Njemačka) – Coty Germany GmbH protiv Parfümerie Akzente GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Članak 101. stavak 1. UFEU-a — Selektivna distribucija luksuznih kozmetičkih proizvoda — Klauzula koja distributerima zabranjuje korištenje neovlaštenih trećih osoba za prodaju putem interneta — Uredba (EU) br. 330/2010 — Članak 4. točke (b) i (c))	5
2018/C 052/07	Predmet C-243/16: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona – Španjolska) – Miravitlles Ciurana i dr. protiv Contimark SA, Jordi Socias Gispert (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravo društava — Direktiva 2009/101/EU — Članak 2. i članci 6. do 8. — Direktiva 2012/30/EU — Članci 19. i 36. — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 20., 21. i 51. — Naplata tražbina iz radnog odnosa — Pravo pokretanja postupka pred istim sudom protiv društva i protiv njegova direktora u svojstvu odgovorne osobe i solidarnog dužnika u dugovima društva)	6
2018/C 052/08	Predmet C-305/16: Presuda Suda (treće vijeće) od 14. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – Avon Cosmetics Ltd protiv The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Članak 11. dio A stavak 1. točka (a) — Porezna osnovica — Članak 17. — Pravo na odbitak — Članak 27. — Posebne mjere za odstupanje — Odluka 89/534/EEZ — Tržišna struktura koja se temelji na isporuci robe preko osoba koje nisu porezni obveznici — Oporezivanje tržišne vrijednosti robe određene u posljednjoj fazi prodaje — Uključivanje troškova koje imaju te osobe)	6
2018/C 052/09	Predmet C-329/16: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 7. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d’État – Francuska) – Syndicat national de l’industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France protiv Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé (Zahtjev za prethodnu odluku — Medicinski proizvodi — Direktiva 93/42/EEZ — Područje primjene — Pojam „medicinski proizvod” — Oznaka CE — Nacionalni propis kojim se na računalne programe za pomoć u propisivanju lijekova primjenjuje postupak certificiranja koji utvrđuje nacionalno tijelo)	7

2018/C 052/10	Predmet C-403/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Soufiane El Hassani protiv Minister Spraw Zagranicznych (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Uredba (EZ) br. 810/2009 — Članak 32. stavak 3. — Zakonik Zajednice o vizama — Odluka o odbijanju vize — Pravo podnositelja da uloži žalbu protiv te odluke — Obveza države članice da zajamči pravo na podnošenje žalbe sudu)	8
2018/C 052/11	Predmet C-408/16: Presuda Suda (osmo vijeće) od 6. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel București – Rumunjska) – Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, prethodno Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA protiv Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Područje primjene — Uredba (EZ) br. 1083/2006 — Europski fond za regionalni razvoj, Europski socijalni fond i Kohezijski fond — Ugovor o financiranju izgradnje autoceste sklopljen s Europskom investicijskom bankom prije pristupanja države članice Europskoj uniji — Pojam „nepravilnosti” u smislu Uredbe br. 1083/2006)	9
2018/C 052/12	Predmet C-487/16 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 13. prosinca 2017. – Telefónica SA protiv Europske komisije (Žalba — Zabranjeni sporazumi — Portugalsko i španjolsko tržište telekomunikacija — Klauzula o zabrani tržišnog natjecanja sadržana u sporazumu sklopljenom između dvaju društava — Ograničenje s obzirom na cilj — Prava obrane — Odbijanje saslušanja svjedoka — Novčane kazne — Težina povrede — Olakotne okolnosti)	10
2018/C 052/13	Predmet C-567/16: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 7. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (Chancery Division) – Ujedinjena Kraljevina) – Merck Sharp & Dohme Corporation protiv Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (Zahtjev za prethodnu odluku — Industrijsko i trgovinsko vlasništvo — Patentno pravo — Lijekovi za humanu primjenu — Uredba (EZ) br. 469/2009 — Članak 3. točka (b) — Svjedodžba o dodatnoj zaštiti — Uvjeti za dobivanje — Članak 10. stavak 3. — Izdavanje svjedodžbe ili odbijanje zahtjeva za izdavanje svjedodžbe — Direktiva 2001/83/EZ — Članak 28. stavak 4. — Decentralizirani postupak)	10
2018/C 052/14	Predmet C-630/16: Presuda Suda (osmo vijeće) od 14. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Helsingin hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenuo Anstar Oy (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađeni uvjeti za stavljanje na tržište građevnih proizvoda — Usklađena norma EN 1090-1:2009+A1:2011 — Kriteriji za utvrđivanje okvira norme koju je donio Europski odbor za normizaciju (CEN) na temelju ovlaštenja Europske komisije — Sidrišta za pričvršćenje u beton prije njegova stvrdnjavanja koja se koriste za spajanje elemenata ljuski i potpornih zidova s građevinskim okvirom zgrade)	11
2018/C 052/15	Predmet C-636/16: Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona – Španjolska) – Wilber López Pastuzano protiv Delegación del Gobierno en Navarra (Zahtjev za prethodnu odluku — Status državljana treće zemlje s dugotrajnim boravištem — Direktiva 2003/109/EZ — Članak 12. — Donošenje odluke o protjerivanju osobe s dugotrajnim boravištem — Elementi koji se moraju uzeti u obzir — Nacionalni propis — Neuzimanje u obzir tih elemenata — Sukladnost)	11
2018/C 052/16	Predmet C-42/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte costituzionale – Italija) – kazneni postupak protiv M. A. S., M. B. (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 325. UFEU-a — Presuda od 8. rujna 2015., Taricco i dr. (C-105/14, EU: C:2015:555) — Kazneni postupak u vezi s kaznenim djelima u području poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa rokove zastare koji mogu prouzročiti nekažnjavanje kaznenih djela — Šteta za financijske interese Europske unije — Obveza neprimjene svake odredbe nacionalnog prava kojom se mogu ugroziti obveze koje su državama članicama propisane pravom Unije — Načelo zakonitosti kaznenih djela i kazni)	12

2018/C 052/17	Predmet C-66/17: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 14. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu – Poljska) – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś protiv DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 805/2004 — Područje primjene — Europski nalog za izvršenje za nesporne tražbine — Nalozi za izvršenje koji se mogu potvrditi kao europski nalog za izvršenje — Odluka o iznosu troškova sadržana u presudi koja se ne odnosi na nespornu tražbinu — Isključenost)	13
2018/C 052/18	Predmet C-344/17: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 30. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Torino – Italija) – IJDF Italy Srl protiv Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando (Zahtjev za prethodnu odluku — Potrošački ugovori — Direktiva 93/13/EEZ — Nacionalno zakonodavstvo koje omogućuje podnošenje tužbe protiv glavnog dužnika i jamca pred istim sudom — Odstupanje od pravila kojima se određuje nadležni sud za potrošače — Članak 99. Poslovnika Suda)	13
2018/C 052/19	Predmet C-622/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2017. uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – Baltic Media Alliance Ltd. protiv Lietuvos radijo ir televizijos komisiją	14
2018/C 052/20	Predmet C-626/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2017. uputio Giudice di Pace di Roma (Italija) – Alberto Rossi i dr. protiv Ministero della Giustizia	14
2018/C 052/21	Predmet C-634/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. studenoga 2017. uputio Verwaltungsgerichts Oldenburg (Njemačka) – ReFood GmbH & Co. KG protiv Landwirtschaftskammer Niedersachsen	16
2018/C 052/22	Predmet C-638/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. studenoga 2017. uputio Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Litva) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos protiv UAB „Skonis ir kvapas”	16
2018/C 052/23	Predmet C-639/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. studenoga 2017. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – SIA „KPMG Baltics”, likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka” administratore	17
2018/C 052/24	Predmet C-643/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2017. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – GE Power Controls Portugal – Unipessoal Lda protiv Fazenda Pública . .	17
2018/C 052/25	Predmet C-644/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2017. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Eurobolt BV	18
2018/C 052/26	Predmet C-646/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2017. uputio Tribunale di Brindisi (Italija) – kazneni postupak protiv Gianluce Mora	19
2018/C 052/27	Predmet C-647/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenoga 2017. uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska) – Skatteverket protiv Srf konsulterna AB	19
2018/C 052/28	Predmet C-650/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenoga 2017. uputio Bundespatentgerichts (Njemačka) – QH	20
2018/C 052/29	Predmet C-657/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Hussein Mohamad Hussein	20
2018/C 052/30	Predmet C-659/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2017. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) protiv Azienda Napoletana Mobilità SpA	21

2018/C 052/31	Predmet C-667/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2017. uputila Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Italija) – Francesca Cadeddu protiv Agenzie delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari i dr.	22
2018/C 052/32	Predmet C-672/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. studenoga 2017. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Tratave–Tratamento de Águas Residuais do Ave SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira	22
2018/C 052/33	Predmet C-675/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Ministero della Salute protiv Hannesa Preindla	23
2018/C 052/34	Predmet C-683/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. prosinca 2017. uputio Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) – Cofemel – Sociedade de Vestuário SA protiv G-Star Raw CV	23

Opći sud

2018/C 052/35	Predmet T-505/15: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2017. – Mađarska protiv Komisije („EFJP i EPFRR — Troškovi isključeni iz financiranja — Uredbe (EZ) br. 1782/2003, 1290/2005, 73/2009 i 1122/2009 — Izdaci nastali za Mađarsku — Višestruka sukladnost — Nadzor propisanih zahtjeva u području upravljanja — Nadzor dobrih poljoprivrednih i okolišnih uvjeta — Paušalni i točni ispravci — Rizik za fondove”)	25
2018/C 052/36	Predmet T-304/16: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2017. – bet365 Group protiv EUIPO-a Hansen (BET 365) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije BET 365 — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter stečen uporabom — Dokaz — Uporaba žiga u više svrha — Članak 7. stavak 3. i članak 52. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji su postali članak 7. stavak 3. i članak 59. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001]”)	26
2018/C 052/37	Predmet T-609/16: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2017. – PB protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Postupak zapošljavanja — Obavijest o natječaju EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Liječnici za lokaciju Luxembourg — Uskraćivanje pristupa testiranju u centru za procjenu — Ograničenje izbora drugog jezika na ograničen broj službenih jezika Unije — Prigovor nezakonitosti — Očita pogreška u ocjeni — Odgovornost — Neimovinska šteta”)	26
2018/C 052/38	Predmet T-792/16: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2017. – N & C Franchise protiv EUIPO-a – Eschenbach Optik (OJO sunglasses) „Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije OJO sunglasses — Raniji međunarodni verbalni žig oio — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	27
2018/C 052/39	Predmet T-21/17: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2017. – RL protiv Suda Europske unije („Javna služba — Dužnosnici — Promaknuće — Postupak promaknuća za 2015. — Odluka o nepromicanju tužitelja u razred AD 10 s učinkom od 1. srpnja 2015. — Međuinstitucijski premještaj — Sustav prorata temporis — Usporedba zasluga — Članak 45. Pravilnika — Odgovornost”)	28
2018/C 052/40	Predmet T-559/16: Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2017. – Durazzo protiv ESVD („Javna služba — Dužnosnici — Promaknuće — Postupak promaknuća za 2014. — Akti koji ne utječu negativno — Očita nedopuštenost — Odluka da se tužitelj ne promakne — Članak 43. članak 45. stavak 1. Pravilnika — Usporedba zasluga — Uzimanje u obzir izvješća o ocjenjivanju radi promaknuća — Isključivo doslovne ocjene — Nepostojanje metode koja omogućuje usporedivost izvješća o ocjenjivanju radi promaknuća — Očito osnovana tužba”)	28

2018/C 052/41	Predmet T-849/16: Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2017. – PGNiG Supply & Trading protiv Komisije („Tužba za poništenje — Unutarnje tržište prirodnog plina — Direktiva 2009/73/EZ — Odluka Komisije o izmjeni uvjeta za izuzeće pravila rada plinovoda OPAL koji se odnose na pristup treće strane i regulaciju tarifa od propisa Unije — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)	29
2018/C 052/42	Predmet T-853/16: Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2017. – Techniplan protiv Komisije („Tužba zbog propusta — Izraz stajališta Europske komisije — Tužba za naknadu štete — Povreda formalnih zahtjeva — Zahtjev za izdavanje naloga — Očita nedopuštenost — Očita nenadležnost”)	30
2018/C 052/43	Predmet T-284/17: Rješenje Općeg suda od 15. prosinca 2017. – Le Pen protiv Parlamenta („Tužba za poništenje i tužba za naknadu štete — Institucijsko pravo — Članica Europskog parlamenta — Povlastice i imuniteti — Odluka o ukidanju zastupničkog imuniteta — Gubitak pravnog interesa — Djelomična obustava postupka — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično očito pravno neosnovana”)	30
2018/C 052/44	Predmet T-475/17: Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2017. – Rogesa protiv Komisije („Tužba za poništenje — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Uredba (EZ) br. 1367/2006 — Dokumenti koji se odnose na postrojenje koje proizvodi mješavinu peleta i sinterirane rudače — Prešutno uskraćivanje pristupa — Izričita odluka donesena prije podnošenja tužbe — Zahtjev za obustavu postupka — Pravni interes — Očita nedopuštenost”)	31
2018/C 052/45	Predmet T-768/17: Tužba podnesena 22. studenoga 2017. – Comprojecto-Proyectos e Construções i drugi protiv ESB-a	31
2018/C 052/46	Predmet T-780/17: Tužba podnesena 29. studenoga 2017. – US protiv ESB-a	34
2018/C 052/47	Predmet T-793/17: Tužba podnesena 5. prosinca 2017. – Bruel protiv Komisije i ESVD-a	35
2018/C 052/48	Predmet T-805/17: Tužba podnesena 11. prosinca 2017. – BASF protiv ECHA-e	36
2018/C 052/49	Predmet T-806/17: Tužba podnesena 11. prosinca 2017. – BASF i REACH & colours protiv ECHA .	37
2018/C 052/50	Predmet T-811/17: Tužba podnesena 12. prosinca 2017. – Classic Media protiv EUIPO-a – Pirelli Tyre (CLASSIC DRIVER)	38
2018/C 052/51	Predmet T-812/17: Tužba podnesena 15. prosinca 2017. – Seco Belgium i Vinçotte protiv Parlamenta	39
2018/C 052/52	Predmet T-813/17: Tužba podnesena 14. prosinca 2017. – Nerantzaki protiv Komisije	39
2018/C 052/53	Predmet T-814/17: Tužba podnesena 14. prosinca 2017. – Lietuvos geležinkeliai protiv Komisije . .	40
2018/C 052/54	Predmet T-821/17: Tužba podnesena 12. prosinca 2107. – Vitromed protiv EUIPO-a – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)	41
2018/C 052/55	Predmet T-825/17: Tužba podnesena 22. prosinca 2017. – Carbon System Verwaltungs protiv EUIPO-a (LIGHTBOUNCE)	42
2018/C 052/56	Predmet T-826/17: Tužba podnesena 22. prosinca 2017. – TeamBank protiv EUIPO-a – Fio Systems (FYFO)	42

2018/C 052/57	Predmet T-831/17: Tužba podnesena 29. prosinca 2017. – DRH Licensing & Managing protiv EUIPO-a – Merck (Flexagil)	43
2018/C 052/58	Predmet T-305/15: Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2017. – Airdata protiv Komisije	44
2018/C 052/59	Predmet T-234/16: Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2017. – Meissen Keramik protiv EUIPO-a – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)	44
2018/C 052/60	Predmet T-451/17: Rješenje Općeg suda od 18. prosinca 2017. – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie protiv Komisije	44

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2018/C 052/01)

Posljednja objava

SL C 42, 5.2.2018.

Prethodne objave

SL C 32, 29.1.2018.

SL C 22, 22.1.2018.

SL C 13, 15.1.2018.

SL C 5, 8.1.2018.

SL C 437, 18.12.2017.

SL C 424, 11.12.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. prosinca 2017. – Savezna Republika Njemačka protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-600/14) ⁽¹⁾

(Tužba za poništenje — Vanjsko djelovanje Europske unije — Članak 216. stavak 1. UFEU-a — Članak 218. stavak 9. UFEU-a — Utvrđivanje stajališta koje u ime Unije treba zauzeti tijelo osnovano na temelju međunarodnog sporazuma — Odbor za reviziju Međuvladine organizacije za međunarodni željeznički prijevoz (OTIF) — Izmjena Konvencije o međunarodnom željezničkom prijevozu (COTIF) i njezinih dodataka — Nadležnost podijeljena između Unije i njezinih država članica — Vanjska nadležnost Unije u području u kojem ona još nije donosila zajednička pravila — Valjanost Odluke 2014/699/EU — Obveza obrazlaganja — Načelo lojalne suradnje)

(2018/C 052/02)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i J. Möller, agenti)

Intervenijenti u potporu tužitelju: Francuska Republika (zastupnici: D. Colas, G. de Bergues i M. Hours, agenti, a zatim D. Colas i M.-L. Kitamura, agenti), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: C. Brodie, M. Holt i D. Robertson, agenti, uz asistenciju J. Holmesa, QC)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: E. Finnegan, Z. Kupčová i J.-P. Hix, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: F. Erlbacher, W. Mölls i J. Hottiaux, agenti)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Saveznoj Republici Njemačkoj nalaže se snošenje troškova.
3. Francuska Republika, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske i Europska komisija snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 73, 2. 3. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 7. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera – Španjolska) – Banco Santander, SA protiv Cristobaline Sánchez López

(Predmet C-598/15) ⁽¹⁾

„Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Potrošački ugovori — Nepoštene odredbe — Ovlašti nacionalnog suda — Djelotvornost zaštite priznate potrošačima — Ugovor o hipotekarnom kreditu — Postupak izvansudske ovrhe na hipotekarnom jamstvu — Pojednostavljeni sudski postupak priznavanja stvarnih prava stjecatelja”

(2018/C 052/03)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Banco Santander, SA

Tuženik: Cristobalina Sánchez López

Izreka

Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ne primjenjuju se na postupak poput onog u glavnoj stvari, koji je pokrenuo stjecatelj nekretnine nakon izvansudske ovrhe na hipotekarnom jamstvu koje je na toj nekretnini ustanovio potrošač u korist vjerovnika – prodavatelja robe ili pružatelja usluga – i koji ima za cilj zaštitu stjecateljevih zakonito stečenih stvarnih prava s obzirom na to da, s jedne strane, taj postupak ne ovisi o pravnom odnosu koji je vjerovnika – prodavatelja robe ili pružatelja usluga – povezivao s potrošačem i s obzirom na to da je, s druge strane, provedena ovrha na hipotekarnom jamstvu, da je nekretnina prodana i stvarna prava na njoj prenesena, a da se potrošač nije koristio pravnim sredstvima koja su predviđena s tim u vezi.

⁽¹⁾ SL C 38, 1. 2. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. prosinca 2017. – European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) protiv Giant (China) Co. Ltd, Vijeća Europske unije, Europske komisije

(Predmet C-61/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Damping — Uredba (EU) br. 502/2013 — Uvozi bicikala podrijetlom iz Kine — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 18. stavak 1. — Suradnja — Pojam „potrebni podaci” — Članak 9. stavak 5. — Zahtjev za individualni tretman — Rizik od izbjegavanja mjera)

(2018/C 052/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) (zastupnici: L. Ruessmann, *avocat*, J. Beck, *solicitor*)

Druge stranke u postupku: Giant (China) Co. Ltd (zastupnik: P. De Baere, *avocat*), Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile, agent, uz asistenciju B. O'Connor, *solicitor*, i S. Gubel, *avocat*), Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, M. França i A. Demeneix, agenti)

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) nalaže se da, uz vlastite, snosi i troškove društva Giant (China) Co. Ltd.*
3. *Vijeće Europske unije i Europska komisija snosit će vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Suda (peto vijeće) od 7. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen – Švedska) – Bogusława Zaniewicz-Dybeck protiv Pensionsmyndigheten

(Predmet C-189/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost radnika migranata — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Članak 46. stavak 2. — Članak 47. stavak 1. točka (d) — Članak 50. — Zajamčena mirovina — Minimalno davanje — Izračun mirovinskih prava)

(2018/C 052/05)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bogusława Zaniewicz-Dybeck

Tuženik: Pensionsmyndigheten

Izreka

1. *Uredbu Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji koja je izmijenjena i ažurirana Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1606/98 od 29. lipnja 1998., treba tumačiti na način da, kad nadležna ustanova neke države članice računa davanja kao što je to zajamčena mirovina u predmetu u glavnom postupku, ona ne smije primijeniti članak 46. stavak 2. ni članak 47. stavak 1. točku (d) navedene uredbe. Takvo davanje mora se izračunati u skladu s odredbama članka 50. iste uredbe u vezi s nacionalnim zakonodavstvom, međutim bez primjene nacionalnih odredaba – poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku – koje se odnose na razmjerni izračun.*
2. *Uredbu br. 1408/71, u verziji koja je izmijenjena i ažurirana Uredbom br. 118/97, kako je izmijenjena Uredbom br. 1606/98, i konkretno njezin članak 50., treba tumačiti na način da joj se ne protivi zakonodavstvo države članice koje predviđa da, prilikom izračuna davanja – poput zajamčene mirovine o kojoj je riječ u glavnom postupku – nadležna ustanova mora uzeti u obzir sve starosne mirovine koje osoba u pitanju stvarno prima u nekoj drugoj državi članici ili više njih.*

⁽¹⁾ SL C 211, 13. 6. 2016.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Oberlandesgericht Frankfurt am Main – Njemačka) – Coty Germany GmbH protiv Parfümerie
Akzente GmbH**

(Predmet C-230/16) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Članak 101. stavak 1.
UFEU-a — Selektivna distribucija luksuznih kozmetičkih proizvoda — Klauzula koja distributerima
zabranjuje korištenje neovlaštenih trećih osoba za prodaju putem interneta — Uredba (EU) br. 330/
2010 — Članak 4. točke (b) i (c))**

(2018/C 052/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Coty Germany GmbH

Tuženik: Parfümerie Akzente GmbH

Izreka

1. Članak 101. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da je sustav selektivne distribucije luksuznih proizvoda, čiji je glavni cilj očuvanje luksuznog imidža tih proizvoda, u skladu s tom odredbom ako se izbor prodavatelja provodi prema objektivnim kvalitativnim kriterijima koji su utvrđeni jednako za sve potencijalne prodavatelje i koji se primjenjuju nediskriminirajuće te ako utvrđeni kriteriji ne prelaze ono što je nužno.
2. Članak 101. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi ugovorna klauzula poput one iz glavnog postupka, koja ovlaštenim distributerima sustava selektivne distribucije luksuznih proizvoda, čiji je glavni cilj očuvanje luksuznog imidža tih proizvoda, zabranjuje na vidljiv način koristiti treće platforme za prodaju ugovorenih proizvoda putem interneta, pod uvjetom da ta klauzula ima za cilj očuvanje luksuznog imidža tih proizvoda, da je određena jednako i da se primjenjuje bez diskriminacije te da je proporcionalna u odnosu na cilj koji se njome želi postići, što mora provjeriti sud koji je uputio zahtjev.
3. Članak 4. Uredbe Komisije (EU) br. 330/2010 od 20. travnja 2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađenih djelovanja treba tumačiti na način da, u okolnostima kao u glavnom postupku, zabrana članovima sustava selektivne distribucije luksuznih proizvoda koji na tržištu djeluju kao distributeri da na vidljiv način koriste treće poduzetnike za prodaju putem interneta ne predstavlja ograničavanje korisnika u smislu članka 4. točke (b) te uredbe ni ograničavanje pasivne prodaje krajnjim korisnicima u smislu članka 4. točke (c) te uredbe.

⁽¹⁾ SL C 260, 18. 7. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona – Španjolska) – Miravittles Ciurana i dr. protiv Contimark SA, Jordi Socias Gispert

(Predmet C-243/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravo društava — Direktiva 2009/101/EU — Članak 2. i članci 6. do 8. — Direktiva 2012/30/EU — Članci 19. i 36. — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 20., 21. i 51. — Naplata tražbina iz radnog odnosa — Pravo pokretanja postupka pred istim sudom protiv društva i protiv njegova direktora u svojstvu odgovorne osobe i solidarnog dužnika u dugovima društva)

(2018/C 052/07)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García, Juan Gregorio Benito García

Tuženici: Contimark SA, Jordi Socias Gispert

Izreka

Direktivu 2009/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o usklađivanju zaštitnih mjera koje, radi zaštite interesa članova i trećih strana, države članice zahtijevaju za trgovačka društva u smislu članka 48. drugog stavka [UEZ-a], s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera, osobito njezine članke 2., 6., 7. i 8., te Direktivu 2012/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o usklađivanju zaštitnih mehanizama koje, radi zaštite interesa članova i trećih osoba, države članice zahtijevaju od trgovačkih društava u smislu članka 54. drugog stavka [UFEU-a], u pogledu osnivanja dioničkih društava te održavanja i promjene njihovog kapitala, a s ciljem ujednačavanja tih zaštitnih mehanizama, osobito njezine članke 19. i 36., treba tumačiti na način da one ne daju zaposlenicima, vjerovnicima dioničkog društva na temelju raskida njihova ugovora o radu, pravo podnošenja, pred istim radnim sudom koji je nadležan za odlučivanje o njihovoj tužbi za utvrđivanje njihove tražbine po osnovi plaće, tužbe radi utvrđivanja odgovornosti protiv direktora tog društva jer nije sazvao glavnu skupštinu tog društva unatoč ozbiljnim gubicima koje je pretrpjelo, kako bi se tog direktora proglasilo solidarnim sudužnikom za navedenu tražbinu po osnovi plaće.

⁽¹⁾ SL C 279, 1. 8. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 14. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – Avon Cosmetics Ltd protiv The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Predmet C-305/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Članak 11. dio A stavak 1. točka (a) — Porezna osnovica — Članak 17. — Pravo na odbitak — Članak 27. — Posebne mjere za odstupanje — Odluka 89/534/EEZ — Tržišna struktura koja se temelji na isporuci robe preko osoba koje nisu porezni obveznici — Oporezivanje tržišne vrijednosti robe određene u posljednjoj fazi prodaje — Uključivanje troškova koje imaju te osobe)

(2018/C 052/08)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Avon Cosmetics Ltd

Tuženik: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Izreka

1. Članke 17. i 27. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2004/7/EZ od 20. siječnja 2004., treba tumačiti na način da im se ne protivi mjera za odstupanje od članka 11. dijela A stavka 1. točke (a) navedene direktive kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku, odobrena Odlukom 89/534 od 24. svibnja 1989. kojom se Ujedinjenoj Kraljevini u pogledu određenih isporuka preprodavačima koji nisu porezni obveznici odobrava primjena odstupanja od članka 11. [dijela A stavka 1. točke (a)] Šeste direktive na temelju članka 27. te direktive, na temelju koje je porezna osnovica poreza na dodanu vrijednost (PDV) društva izravnog prodavatelja tržišna vrijednost robe koja se prodaje u fazi konačne potrošnje, ako navedenu robu prodaju preprodavači koji nisu obveznici PDV-a, čak i ako ta mjera za odstupanje ne uzima u obzir, na bilo koji način, pretporez koji je plaćen u vezi s prezentacijskim proizvodima koje su ti preprodavači kupili od navedenog društva.
2. Ispitivanje prvog pitanja nije otkrilo nijedan element koji može utjecati na valjanost Odluke Vijeća 89/534.
3. Članak 27. Šeste direktive 77/388, kako je izmijenjena Direktivom 2004/7, treba tumačiti na način da ne zahtijeva da država članica koja traži odobrenje za odstupanje od članka 11. dijela A stavka 1. točke (a) te direktive obavijesti Europsku komisiju da preprodavači koji nisu porezni obveznici plaćaju PDV na kupnje prezentacijskih proizvoda koje kupuju od društva izravnog prodavatelja i upotrebljavaju ih za potrebe svoje gospodarske djelatnosti, kako bi se, na bilo koji način, uzeo u obzir taj pretporez u pravilima te mjere za odstupanje.

⁽¹⁾ SL C 270, 25. 7. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 7. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France protiv Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Predmet C-329/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Medicinski proizvodi — Direktiva 93/42/EEZ — Područje primjene — Pojam „medicinski proizvod” — Oznaka CE — Nacionalni propis kojim se na računalne programe za pomoć u propisivanju lijekova primjenjuje postupak certificiranja koji utvrđuje nacionalno tijelo)

(2018/C 052/09)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France

Tuženici: Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Izreka

Članak 1. stavak 1. i članak 1. stavak 2. točku (a) Direktive Vijeća 93/42/EEZ od 14. lipnja 1993. o medicinskim proizvodima, kako je izmijenjena Direktivom 2007/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007., treba tumačiti na način da je program čija funkcija omogućava uporabu podataka o pacijentu, osobito za otkrivanje kontraindikacija, interakcija s drugim lijekovima i prekomjernih doza, u pogledu te funkcije medicinski proizvod u smislu tih odredaba, čak i ako takav program ne djeluje izravno u ljudskom tijelu ili na njemu.

(¹) SL C 296, 16. 8. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Soufiane El Hassani protiv Minister Spraw Zagranicznych

(Predmet C-403/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Uredba (EZ) br. 810/2009 — Članak 32. stavak 3. — Zakonik Zajednice o vizama — Odluka o odbijanju vize — Pravo podnositelja da uloži žalbu protiv te odluke — Obveza države članice da zajamči pravo na podnošenje žalbe sudu)

(2018/C 052/10)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Soufiane El Hassani

Tuženik: Minister Spraw Zagranicznych

Izreka

Članak 32. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 610/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013., u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da države članice obvezuje da predvide žalbeni postupak protiv odluka o odbijanju viza, čije pojedinosti uređuje pravni poredak svake države članice uz poštovanje načela ekvivalentnosti i djelotvornosti. Tim se postupkom u određenoj fazi postupka mora zajamčiti mogućnost podnošenja žalbe sudu.

(¹) SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 6. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel București – Rumunjska) – Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, prethodno Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA protiv Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe

(Predmet C-408/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Područje primjene — Uredba (EZ) br. 1083/2006 — Europski fond za regionalni razvoj, Europski socijalni fond i Kohezijski fond — Ugovor o financiranju izgradnje autoceste sklopljen s Europskom investicijskom bankom prije pristupanja države članice Europskoj uniji — Pojam „nepravilnosti” u smislu Uredbe br. 1083/2006)

(2018/C 052/11)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, prethodno Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA

Tuženik: Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe

Izreka

1. Direktivu 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama, i osobito njezin članak 15. točku (c) treba tumačiti na način da joj se protivi to da propis države članice, za postupak javne nabave pokrenut nakon njezina pristupanja Uniji radi provedbe projekta započetog na temelju ugovora o financiranju sklopljenog s Europskom investicijskom bankom prije navedenog pristupanja, predviđa primjenu posebnih kriterija predviđenih odredbama vodiča Europske investicijske banke o provedbi postupka javne nabave koji nisu u skladu s odredbama te direktive.
2. Članak 9. stavak 5. i članak 60. točku (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 od 11. srpnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1260/1999 treba tumačiti na način da se za postupak javne nabave poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, u kojem su primijenjeni kriteriji koji su stroži od onih iz Direktive 2004/18, ne može smatrati da je u potpunosti proveden u skladu s pravom Unije i on nije prihvatljiv za retroaktivno odobreno nepovratno europsko financiranje.

Članak 2. točku 7. Uredbe br. 1083/2006 treba tumačiti na način da uporaba strožih kriterija za pretkvalifikaciju ponuditelja od onih predviđenih Direktivom 2004/18 predstavlja „nepravilnost” u smislu te odredbe, koja opravdava primjenu financijskog ispravka na temelju članka 98. te uredbe, ako se ne može isključiti da je takva uporaba utjecala na proračun predmetnog Fonda, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 13. prosinca 2017. – Telefónica SA protiv Europske komisije**(Predmet C-487/16 P) ⁽¹⁾****(Žalba — Zabranjeni sporazumi — Portugalsko i španjolsko tržište telekomunikacija — Klauzula o zabrani tržišnog natjecanja sadržana u sporazumu sklopljenom između dvaju društava — Ograničenje s obzirom na cilj — Prava obrane — Odbijanje saslušanja svjedoka — Novčane kazne — Težina povrede — Olakotne okolnosti)**

(2018/C 052/12)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Telefónica SA (zastupnici: J. Folguera Crespo i P. Vidal Martínez, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: C. Giolito i C. Urraca Caviedes, agenti)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Telefónica SA se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 427, 21. 11. 2016.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 7. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (Chancery Division) – Ujedinjena Kraljevina) – Merck Sharp & Dohme Corporation protiv Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks**(Predmet C-567/16) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku — Industrijsko i trgovinsko vlasništvo — Patentno pravo — Lijekovi za humanu primjenu — Uredba (EZ) br. 469/2009 — Članak 3. točka (b) — Svjedodžba o dodatnoj zaštiti — Uvjeti za dobivanje — Članak 10. stavak 3. — Izdavanje svjedodžbe ili odbijanje zahtjeva za izdavanje svjedodžbe — Direktiva 2001/83/EZ — Članak 28. stavak 4. — Decentralizirani postupak)**

(2018/C 052/13)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Merck Sharp & Dohme Corporation

Tuženik: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Izreka

1. Članak 3. točku (b) Uredbe (EZ) br. 469/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove treba tumačiti na način da se s obavijesti o završetku postupka koju je prije isteka temeljnog patenta iz članka 1. točke (c) Uredbe br. 469/2009 izdala referentna država članica u skladu s člankom 28. stavkom 4. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu, kako je izmijenjena u pogledu farmakovigilancije Direktivom 2010/84/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2010., ne treba postupati kao s odobrenjem za stavljanje u promet u smislu te odredbe, tako da nije moguće dobiti svjedodžbu o dodatnoj zaštiti na temelju te obavijesti.

2. Članak 10. stavak 3. Uredbe br. 469/2009 treba tumačiti na način da neizdavanje odobrenja za stavljanje u promet predmetne države članice na dan podnošenja zahtjeva za izdavanje svjedodžbe o dodatnoj zaštiti u toj državi članici nije nepravilnost koju je moguće ispraviti u skladu s tom odredbom.

(¹) SL C 22, 23. 1. 2017.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 14. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Helsingin hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenuo Anstar Oy

(Predmet C-630/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađeni uvjeti za stavljanje na tržište građevnih proizvoda — Usklađena norma EN 1090-1:2009+A1:2011 — Kriteriji za utvrđivanje okvira norme koju je donio Europski odbor za normizaciju (CEN) na temelju ovlaštenja Europske komisije — Sidrišta za pričvršćenje u beton prije njegova stvrđivanja koja se koriste za spajanje elemenata ljuski i potpornih zidova s građevinskim okvirom zgrade)

(2018/C 052/14)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Helsingin hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Anstar Oy

uz sudjelovanje: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Izreka

Normu EN 1090-1:2009+A1:2011, pod nazivom „Izvedba čeličnih i aluminijskih konstrukcija – 1. dio: Zahtjevi za ocjenjivanje sukladnosti konstrukcijskih komponenata”, treba tumačiti na način da su proizvodi poput onih u glavnom predmetu, za pričvršćenje u beton prije njegova stvrđivanja, obuhvaćeni njezinim okvirom primjene ako imaju konstrukcijsku funkciju u smislu da bi njihovo izuzimanje iz konstrukcije odmah oslabilo njezinu otpornost.

(¹) SL C 63, 27. 2. 2017.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona – Španjolska) – Wilber López Pastuzano protiv Delegación del Gobierno en Navarra

(Predmet C-636/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Status državljana treće zemlje s dugotrajnim boravištem — Direktiva 2003/109/EZ — Članak 12. — Donošenje odluke o protjerivanju osobe s dugotrajnim boravištem — Elementi koji se moraju uzeti u obzir — Nacionalni propis — Neuzimanje u obzir tih elemenata — Sukladnost)

(2018/C 052/15)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo n°1 de Pamplona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Wilber López Pastuzano

Tuženik: Delegación del Gobierno en Navarra

Izreka

Članak 12. Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem valja tumačiti na način da mu se protivi propis države članice koji, kako ga tumači dio sudova te države, ne predviđa primjenu uvjeta za zaštitu od protjerivanja državljanina treće zemlje s dugotrajnim boravištem na sve upravne odluke o protjerivanju, neovisno o prirodi i pravnom obliku te mjere.

⁽¹⁾ SL C 46, 13. 2. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte costituzionale – Italija) – kazneni postupak protiv M. A. S., M. B.

(Predmet C-42/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 325. UFEU-a — Presuda od 8. rujna 2015., Taricco i dr. (C-105/14, EU:C:2015:555) — Kazneni postupak u vezi s kaznenim djelima u području poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa rokove zastare koji mogu prouzročiti nekažnjavanje kaznenih djela — Šteta za financijske interese Europske unije — Obveza neprimjene svake odredbe nacionalnog prava kojom se mogu ugroziti obveze koje su državama članicama propisane pravom Unije — Načelo zakonitosti kaznenih djela i kazni)

(2018/C 052/16)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte costituzionale

Stranke glavnog kaznenog postupka

M. A. S., M. B.

uz sudjelovanje: Presidente del Consiglio dei Ministri

Izreka

Članak 325. stavke 1. i 2. UFEU-a treba tumačiti na način da nalaže nacionalnom sudu da u okviru kaznenog postupka u vezi s kaznenim djelima u području poreza na dodanu vrijednost ne primijeni unutarnje odredbe o zastari obuhvaćene nacionalnim materijalnim pravom koje onemogućuju izricanje učinkovitih i odvraćajućih kaznenih sankcija u značajnom broju slučajeva teških prijevara kojima se nanosi šteta financijskim interesima Europske unije ili kojima se predviđaju kraći rokovi zastare za slučajeve teških prijevara kojima se nanosi šteta tim interesima nego za prijevare kojima se nanosi šteta financijskim interesima dotične države članice, osim ako takvom neprimjenom dolazi do povrede načela zakonitosti kaznenih djela i kazni, zbog nepreciznosti primjenjivog zakona ili retroaktivne primjene zakonodavstva kojim se propisuju stroži uvjeti kaznenog progona od onih koji su bili na snazi u trenutku počinjenja kaznenog djela.

⁽¹⁾ SL C 195, 19. 6. 2017.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 14. prosinca 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu – Poljska) – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś protiv DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

(Predmet C-66/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 805/2004 — Područje primjene — Europski nalog za izvršenje za nesporne tražbine — Nalozi za izvršenje koji se mogu potvrditi kao europski nalog za izvršenje — Odluka o iznosu troškova sadržana u presudi koja se ne odnosi na nespornu tražbinu — Isključenost)

(2018/C 052/17)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś

Tuženik: DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

Izreka

Članak 4. točku 1. i članak 7. Uredbe (EZ) br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o uvođenju europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine treba tumačiti na način da se izvršiva odluka o iznosu troškova povezanih sa sudskim postupkom sadržana u presudi koja se ne odnosi na nespornu tražbinu ne može potvrditi kao europski nalog za izvršenje.

⁽¹⁾ SL C 161, 22. 5. 2017.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 30. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Torino – Italija) – IJDF Italy Srl protiv Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

(Predmet C-344/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Potrošački ugovori — Direktiva 93/13/EEZ — Nacionalno zakonodavstvo koje omogućuje podnošenje tužbe protiv glavnog dužnika i jamca pred istim sudom — Odstupanje od pravila kojima se određuje nadležni sud za potrošače — Članak 99. Poslovnika Suda)

(2018/C 052/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Torino

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IJDF Italy Srl

Tuženici: Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

Izreka

Direktivu Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da se ne primjenjuju u sporu o utvrđivanju sudske nadležnosti za povezane predmete, s obzirom na to da navedeni spor ne pripada u područje primjene Direktive 93/13.

⁽¹⁾ SL C 330, 2. 10. 2017.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2017. uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – Baltic Media Alliance Ltd. protiv Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Predmet C-622/17)

(2018/C 052/19)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Baltic Media Alliance Ltd.

Tuženik: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Prethodna pitanja

1. Odnose li se stavci 1. i 2. članka 3. Direktive 2010/13/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga samo na slučajeve u kojima država članica primateljica želi obustaviti televizijsko emitiranje i/ili daljnje emitiranje ili se odnose i na druge mjere koje je država članica primateljica primijenila kako bi na neki drugi način ograničila slobodni prijem programa i njihov prijenos?
2. Treba li uvodnu izjavu 8. i članak 3. stavke 1. i 2. Direktive 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga tumačiti na način da državama članicama primateljicama, nakon što su utvrdile da je sadržaj opisan u članku 6. te direktive prikazan, prenesen za distribuciju i distribuiran na televizijskom programu koji je dalje emitiran i/ili internetski distribuiran iz države članice Europske unije, zabranjuju da, ako uvjeti iz članka 3. stavka 2. te direktive nisu ispunjeni, donesu odluku poput one predviđene člankom 33. stavkom 11. i člankom 33. stavkom 12. točkom 1. litavskog Zakona o informiranju javnosti, odnosno odluku kojom se televizijske distributere koji djeluju na području države članice primateljice i druge subjekte koji pružaju usluge povezane s internetskom distribucijom televizijskih programa obvezuje da privremeno odrede da se televizijski program može dalje emitirati i/ili internetski distribuirati samo u okviru televizijskih programskih paketa za koje se plaća dodatna naknada?

⁽¹⁾ SL 2010, L 95, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2017. uputio Giudice di Pace di Roma (Italija) – Alberto Rossi i dr. protiv Ministero della Giustizia

(Predmet C-626/17)

(2018/C 052/20)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Giudice di Pace di Roma

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Alberto Rossi i dr.

Tuženik: Ministero della Giustizia

Prethodna pitanja

1. Je li službena tužiteljeva djelatnost suca izmiritelja obuhvaćena pojmom „radnik koji radi na određeno vrijeme” iz članka 1. stavka 3. i članka 7. Direktive 2003/88 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 2. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, uvedenog Direktivom 1999/70 ⁽²⁾, i člankom 31. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, za potrebe primjene članka 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme uvedenog Direktivom 1999/70, može li se redovne pravosudne dužnosnike, dakle one „u togama”, smatrati radnicima zaposlenim na neodređeno vrijeme usporedivima s radnicima zaposlenima na određeno vrijeme u svojstvu „sudaca izmiritelja”?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, je li postojanje razlike između postupka za stalni prijam u službu redovnih pravosudnih dužnosnika i zakonom propisanih postupaka za privremeni prijam u službu sudaca izmiritelja, objektivni razlog u smislu članka 4. stavka 1. i/ili stavka 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, uvedenog Direktivom 1999/70/EZ, kojim Opća sjednica [Corte Suprema di] Cassazione u presudi br. 13721/2017 i Consiglio di Stato u mišljenju br. 464/2017 od 8. travnja 2017., kao „živo pravo”, opravdavaju neprimjenu na suce izmiritelje, kao u slučaju tužitelja zaposlenog na određeno vrijeme, istih radnih uvjeta koji se primjenjuju i na usporedive redovne pravosudne dužnosnike zaposlene na neodređeno vrijeme; te kojim opravdavaju neprimjenu mjera za prevenciju i sankcioniranje zlorabiranja ugovora na određeno vrijeme predviđenih člankom 5. navedenog okvirnog sporazuma uvedenog Direktivom 1999/70/EZ, i unutarnjeg propisa iz članka 5. stavka 4.bis Zakonodavne uredbe br. 368/2001? Sve to u okolnostima nepostojanja temeljnog načela unutarnjeg pravnog sustava ili ustavnopravne norme koji bi mogli opravdati bilo diskriminaciju u pogledu radnih uvjeta, bilo apsolutnu zabranu pretvaranja ugovora sudaca izmiritelja u ugovore o radu na neodređeno vrijeme, te s obzirom na prijašnji unutarnji propis (članak 1. Zakona br. 217/1974) koji je već bio predviđao izjednačavanje radnih uvjeta i uspostavu stalnog radnog odnosa u slučaju uzastopnih sklapanja ugovora o radu na određeno vrijeme počasnih sudaca?
4. U svakom slučaju, je li u okolnostima kao u ovom predmetu u suprotnosti s člankom 47. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i pojmom neovisnog i nepristranog suda predviđenog pravom Europske unije, djelatnost suca izmiritelja koji bi, s obzirom na interes za određeno rješenje spora u korist tužitelja koji obavlja istu pravosudnu dužnost kao isključivu službenu djelatnost, mogao preuzeti ulogu suda koji je nadležan na temelju zakona, zbog odbijanja najvišeg tijela unutarnjeg pravosudnog sustava – Opće sjednice [Corte Suprema di] Cassazione – da osigura djelotvornu zaštitu traženih prava, te tako sudu nadležnom na temelju zakona nametnuti da odbije, kad je to zatraženo, vlastitu nadležnost za priznavanje traženog prava, unatoč tome što se to pravo – kao što je to slučaj s plaćenim godišnjim odmorom u glavnom postupku – temelji na primarnom i izvedenom pravu Europske unije u slučaju izravne vertikalne primjene propisa „Zajednice” u odnosu na državu članicu? U slučaju da Sud utvrdi da je prekršen članak 47. Povelje, od njega se dalje traži da navede kojim unutarnjim pravnim sredstvima se može izbjeći kršenje normi primarnog prava Unije te spriječiti da u unutarnjem pravnom poretku dođe do apsolutnog odbijanja da se u konkretnom slučaju zaštite temeljna subjektivna prava zajamčena pravom Unije?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. studenoga 2017. uputio Verwaltungsgerichts Oldenburg (Njemačka) – ReFood GmbH & Co. KG protiv Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(Predmet C-634/17)

(2018/C 052/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Oldenburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ReFood GmbH & Co. KG

Tuženik: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Prethodna pitanja

U vezi s tumačenjem članka 1. stavka 3. točke (d) Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada ⁽¹⁾ upućuju se sljedeća pitanja za prethodnu odluku:

1. Treba li odredbu tumačiti u smislu isključenja iz primjene koje vrijedi za sve pošiljke koje su u skladu s člankom 2. Uredbe (EZ) br. 1069/2009 ⁽²⁾ obuhvaćene područjem primjene te uredbe?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li odredbu tumačiti u smislu isključenja iz primjene koje vrijedi za sve pošiljke za koje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1069/2009 – i u vezi s Provedenom uredbom (EU) br. 142/2011 ⁽³⁾ – vrijede pravila o sakupljanju, prijevozu, identifikaciji i sljedivosti?

3. U slučaju negativnog odgovora na drugo pitanje:

Treba li odredbu tumačiti u smislu isključenja iz primjene koje vrijedi samo za pošiljke u slučaju kojih je riječ o otpremi za koju se u skladu s člankom 48. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1069/2009 zahtijeva odobrenje?

⁽¹⁾ SL L 190, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 86.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla), SL L 300, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 16., str. 425.)

⁽³⁾ Uredba Komisije (EU) br. 142/2011 od 25. veljače 2011. o provedbi Uredbe (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi i o provedbi Direktive Vijeća 97/78/EZ u pogledu određenih uzoraka i predmeta koji su oslobođeni veterinarskih pregleda na granici na temelju te Direktive, SL L 54, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 44., str. 68.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. studenoga 2017. uputio Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Litva) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos protiv UAB „Skonis ir kvapas”

(Predmet C-638/17)

(2018/C 052/22)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų

Druga strana u postupku: UAB „Skonis ir kvapas”

Prethodna pitanja

Treba li članak 4. stavak 1. Direktive Vijeća 2011/64/EU ⁽¹⁾ od 21. lipnja 2011. o strukturi i stopama trošarine koje se primjenjuju na prerađeni duhan (kodificirani tekst) tumačiti na način da izraz „cigare ili cigarilosī” obuhvaća (ili ne obuhvaća) slučajeve u kojima je dio omota izrađen od prirodnog ili rekonstituiranog duhana dodatno pokriven drugim vanjskim (papirnatim) slojem, kao u predmetnom slučaju? Je li za odgovor na to pitanje relevantno to da je zbog uporabe papira kao dodatnog sloja u vanjskom omotaču duhanskog proizvoda (na mjestu filtera) taj proizvod vizualno sličan cigareti?

⁽¹⁾ SL 2011, L 176, str. 24.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. studenoga 2017. uputio Augstākā tiesa (Latvija) – SIA „KPMG Baltics”, likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka” administratore

(Predmet C-639/17)

(2018/C 052/23)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: SIA „KPMG Baltics”, likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka” administratore

Druga stranka u kasacijskom postupku: SIA „Kipars AI”

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li izraz „nalog za prijenos”, za potrebe Direktive 98/26/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira, kako je izmijenjena Direktivom 2009/44/EZ ⁽²⁾, nalog za plaćanje koji je deponent podnio kreditnoj instituciji radi prijenosa sredstava drugoj kreditnoj instituciji?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo prethodno pitanje, treba li članak 3. stavak 1. Direktive 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira, kako je izmijenjena Direktivom 2009/44/EZ – koji utvrđuje da su „[n]alozi za prijenos i saldiranje [...] valjani i obvezujući za treće osobe čak i u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad sudionikom pod uvjetom da su nalozi za prijenos u sustav ušli prije trenutka otvaranja stečajnog postupka kako je definiran u članku 6. stavku 1. Ovo se primjenjuje čak i u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad sudionikom (u dotičnom sustavu ili u interoperativnom sustavu) ili upraviteljem interoperativnog sustava koji nije sudionik” – tumačiti na način da se može smatrati da je nalog poput predmetnog „ušao u sustav” i da ga je trebalo izvršiti?

⁽¹⁾ SL 1998., L 166, str. 45. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 11., str. 3.)

⁽²⁾ SL 2009, L 146, str. 37. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 12., str. 73.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2017. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – GE Power Controls Portugal – Unipessoal Lda protiv Fazenda Pública

(Predmet C-643/17)

(2018/C 052/24)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: GE Power Controls Portugal – Unipessoal Lda

Druga stranka u postupku: Fazenda Pública

Prethodno pitanje

Sukladno članku 313. stavku 1. Uredbe br. 2454/93 ⁽¹⁾, treba li robu o kojoj je riječ u ovom predmetu smatrati robom Zajednice u slučaju kada ne postoji dokaz o protivnom ili je treba smatrati robom unesenom u carinsko područje u smislu članka 3. Uredbe br. 2913/92 koja je obuhvaćena izuzećem predviđenim u prvom dijelu članka 313. stavka 2. točke (a) Uredbe br. 2454/93 ⁽²⁾ na način da status robe Zajednice može imati samo roba za koju se dokaže da je podvrgnuta postupcima za puštanje robe u slobodni promet na carinskom području EZ-a?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1993., L 253, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 1., str. 3.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1992., L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2017. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – Eurobolt BV**

(Predmet C-644/17)

(2018/C 052/25)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Eurobolt BV

Druga stranka u postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. a) Treba li članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a tumačiti na način da tužitelj može osporavati zakonitost odluke institucije Unije koju trebaju provesti nacionalna tijela pozivajući se na bitne povrede postupka, povrede Ugovorâ ili nekih pravnih pravila koja se trebaju primijeniti prilikom njihove provedbe ili zbog zloporabe ovlasti?
- b) Treba li članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a tumačiti na način da su institucije Unije koje su bile uključene u donošenje odluke čija se valjanost pobija pred nacionalnim sudom obvezne tom sudu na njegov zahtjev dostaviti sve podatke koji su im dostupni i koje su uzimale u obzir ili koje su trebale uzeti u obzir prilikom donošenja te odluke?
- c) Treba li članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da je dio prava na djelotvoran pravni lijek da sud sveobuhvatno ispituje jesu li ispunjeni uvjeti za primjenu članka 13. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 ⁽¹⁾? Proizlazi li iz članka 47. Povelje osobito to da sud smije u potpunosti ocijeniti jesu li činjenice potpuno utvrđene i može li se odgovarajuća pravna posljedica primjereno obrazložiti? Proizlazi li iz članka 47. Povelje osobito to da sud smije u potpunosti ocijeniti je li činjenice, koje se navodno nisu uzele u obzir pri donošenju odluke, ali koje su možda imale utjecaj na pravnu posljedicu povezanu s utvrđenim činjeničnim stanjem, trebalo uzeti u obzir?

2. a) Treba li pojam „relevantni podaci” u članku 15. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 tumačiti na način da uključuje očitovanje neovisnog uvoznika robe sa sjedištem u Europskoj uniji koje se odnosi na utvrđenja Europske komisije i koje je predmet ispitnog postupka u smislu tog propisa, ako je tog uvoznika Komisija obavijestila o ispitnom postupku, ako je on Komisiji dostavio zatražene informacije te je, nakon što mu se pružila prilika, odmah podnio očitovanje o utvrđenjima Komisije?
- b) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2a, može li taj uvoznik u tom slučaju isticati povredu članka 15. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 ako njegovo očitovanje nije dostavljeno Savjetodavnom odboru navedenom u tom članku najmanje deset radnih dana prije sastanka?
- c) U slučaju potvrdnog odgovora na 2b, ima li ta povreda članka 15. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 tada za posljedicu da je ta odluka nezakonita i ne može se primijeniti?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2017. uputio Tribunale di Brindisi (Italija) –
kazneni postupak protiv Gianluce Mora**

(Predmet C-646/17)

(2018/C 052/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Brindisi

Stranke glavnog postupka

Gianluca Moro

Prethodna pitanja

Trebaju li se članak 2. stavak 1., članak 3. stavak 1. točka (c), članak 6. stavci 1., 2. i 3. Direktive 2012/13/EU (¹), te članak 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protive kaznene postupovne odredbe države članice na temelju kojih se jamstva obrane koja proizlaze iz izmjene optužnog akta osiguravaju na kvalitativne i kvantitativne načine koji se razlikuju ovisno o tome odnosi li se izmjena na činjenične aspekte optužbe ili na njezinu pravnu kvalifikaciju, osobito time da se samo u prvom slučaju okrivljeniku dopusti da zatraži za njega povoljniji alternativni postupak sporazumijevanja o kazni (takozvano sporazumijevanje o kazni)?

(¹) Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (SL L 142, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 48.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenoga 2017. uputio Högsta förvaltningsdomstolen
(Švedska) – Skatteverket protiv Srf konsulterna AB**

(Predmet C-647/17)

(2018/C 052/27)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skatteverket

Tuženik: Srf konsulterna AB

Prethodna pitanja

Treba li izraz „pristup događanjima” iz članka 53. Direktive o PDV-u ⁽¹⁾ tumačiti tako da se odnosi na uslugu u obliku petodnevnog tečaja iz računovodstva koja se pruža samo poreznim obveznicima i zahtijeva prethodnu registraciju i plaćanje?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenoga 2017. uputio Bundespatentgerichts (Njemačka) –
QH**

(Predmet C-650/17)

(2018/C 052/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundespatentgericht

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: QH

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s člankom 3. točkom (a) Uredbe (EZ) br. 469/2009 ⁽¹⁾ proizvod zaštićen temeljnim patentom koji je na snazi samo ako je obuhvaćen predmetom zaštite koji je određen patentnim zahtjevima te je stoga stručnjaku stavljen na raspolaganje kao konkretan oblik provedbe?
2. Nisu li shodno tome ispunjeni uvjeti u članku 3. točki (a) Uredbe (EZ) br. 469/2009 ako predmetni proizvod odgovara općoj funkcionalnoj definiciji klase aktivnih sastojaka koja je sadržana u patentnim zahtjevima, ali ga se, osim toga, kao konkretan oblik provedbe ne može pojedinačno odrediti iz izuma zaštićenog temeljnim patentom?
3. Nije li na temelju članka 3. točke (a) Uredbe (EZ) br. 469/2009 proizvod zaštićen temeljnim patentom koji je na snazi ako potpada pod funkcionalnu definiciju u patentnim zahtjevima, ali je bio razvijen tek nakon trenutka podnošenja prijave za temeljni patent, u okviru samostalne inovativne djelatnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 469/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove (SL 2009., L 152, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
Hussein Mohamad Hussein**

(Predmet C-657/17)

(2018/C 052/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Hussein Mohamad Hussein

Tuženo tijelo: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Prethodna pitanja

1. Dovodi li propuštanje roka iz članka 5. stavka 2. Uredbe br. 1560/2003 ⁽¹⁾ (provedbena uredba) za odgovor na zahtjev za ponovno razmatranje, u slučaju da zamoljena država članica pravodobno odbije zahtjev za prihvrat sukladno članku 21. stavku 1. Uredbe br. 604/2013 (Uredba Dublin III) ⁽²⁾, do prijenosa odgovornosti na državu članicu moliteljicu, ako je država članica moliteljica prvo pravodobno podnijela zahtjev za prihvrat u smislu članka 21. stavka 1. prvog podstavka Uredbe Dublin III te je na temelju (naknadne) istrage utvrđeno da je zamoljena država članica prema kriterijima iz poglavlja III. Uredbe Dublin III odgovorna država članica?
2. Može li zamoljena – i prema kriterijima poglavlja III. Uredbe Dublin III – odgovorna država članica valjano prihvatiti zahtjev za prihvrat sukladno članku 21. stavku 1. Uredbe Dublin III iako je rok za odgovor propisan člankom 22. stavkom 7. Uredbe već protekao i zamoljena država članica je ranije pravodobno odbila zahtjev za prihvrat?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1560/2003 od 2. rujna 2003. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva koji državljani treće zemlje podnose u jednoj od država članica (SL 2003, L 222, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 17).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013, L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2017. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) protiv Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Predmet C-659/17)

(2018/C 052/30)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Tuženik: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Prethodno pitanje

[Primjenjuje li se] odluka Europske komisije br. 2000/128/EZ od 11. svibnja 1999. ⁽¹⁾ i na one poslodavce koji obavljaju djelatnost lokalnog javnog prijevoza – suštinski u netržišnim uvjetima, zbog isključive naravi pružane usluge – a koristili su oslobođenja od plaćanja doprinosa u slučajevima sklapanja ugovora o osposobljavanju i radu, nakon stupanja na snagu Zakona br. 407 iz 1990., odnosno u konkretnom slučaju u razdoblju od [svibnja] 1997. do svibnja 2001.?

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 11. svibnja 1999. o sustavu potpora koje je Italija dodijelila za intervencije u korist zapošljavanja (priopćena pod brojem C(1999) 1364) (SL L 42, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2017. uputila Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Italija) – Francesca Cadeddu protiv Agenzie delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari i dr.

(Predmet C-667/17)

(2018/C 052/31)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: Francesca Cadeddu

Tuženici: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro

Prethodno pitanje

Moraju li se članak 80. Uredbe (EZ) br. 1083 ⁽¹⁾ Vijeća Europske Unije od 11. srpnja 2006., i članak 2. stavak 4. iste uredbe, tumačiti na način da im se protivi odredba poput one iz članka 50. stavka 1. točke (c) DPR-a br. 917 od 22. prosinca 1986., u skladu s kojom se dohotkom od nesamostalnog rada smatraju „(c) iznosi koje bilo tko isplaćuje na ime stipendije ili naknade, nagrade ili subvencije u svrhu obrazovanja ili stručnog osposobljavanja, ako korisnik sa subjektom koji vrši isplatu nije vezan odnosima zaposlenja”, koji stoga podliježu općem oporezivanju dohotka fizičkih osoba (IRPEF), čak i kada se stipendija isplaćuje iz europskih strukturnih fondova?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1083/2006 od 11. srpnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1260/1999 (SL L 210, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 2., str. 120.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. studenoga 2017. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Tratave–Tratamento de Águas Residuais do Ave SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-672/17)

(2018/C 052/32)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tratave – Tratamento de Águas Residuais do Ave SA

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodna pitanja

1. Protivi li se načelu neutralnosti i članku 90. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. nacionalna odredba poput članka 78. stavka 11. Códiga do Imposto sobre o Valor Acrescentado (Zakonik o porezu na dodanu vrijednost) koja se tumači na način da nije dopušten ispravak poreza u slučaju neplaćanja prije nego što se stjecatelju dobra odnosno primatelju usluge koji je porezni obveznik priopći poništenje poreza radi ispravka početnog odbitka?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, protivi li se načelu neutralnosti i članku 90. Direktive 2006/112/EZ nacionalna odredba poput članka 78. stavka 11. Códiga do Imposto sobre o Valor Acrescentado koja se tumači na način da nije dopušten ispravak poreza u slučaju neplaćanja ako se poništenje poreza ne priopći stjecatelju dobra odnosno primatelju usluge koji je porezni obveznik u roku za odbitak poreza iz članka 98. stavka 2. spomenutog zakonika?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) –
Ministero della Salute protiv Hannesa Preindla**

(Predmet C-675/17)

(2018/C 052/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Ministero della Salute

Druga strana u postupku: Hannes Preindl

Prethodna pitanja

1. Je li člancima 21., 22. i 24. Direktive naloženo državi članici u kojoj postoji obveza osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici i s time u vezi zabrana istodobnog upisivanja dvaju studija, da automatski prizna kvalifikacije koje su u državi članici iz koje dolazi kvalificirani stručnjak stečene istodobno ili u razdobljima koji se djelomično preklapaju?
2. Mogu li se, u slučaju potvrdnog odgovora, članak 22. točka (a) i članak 21. Direktive [2005/36/CE] (¹) tumačiti na način da se tijelu države članice od kojeg se zahtjeva priznavanje ipak dopušta da provjeri uvjet da sveukupno trajanje, razina i kvaliteta takvog osposobljavanja nije manja od redovnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici?

(¹) Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL L 255, str. 22.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. prosinca 2017. uputio Supremo Tribunal de Justiça
(Portugal) – Cofemel – Sociedade de Vestuário SA protiv G-Star Raw CV**

(Predmet C-683/17)

(2018/C 052/34)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal de Justiça

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Cofemel – Sociedade de Vestuário SA

Protivnik žalbe: G-Star Raw CV

Prethodna pitanja

- 1^a Protive li se tumačenju članka 2. prvog stavka točke (a) Direktive 2001/29/EZ (¹), koje je dao Sud Europske unije, nacionalni pravni propisi – u ovom predmetu odredba članka 2. stavka 1. točke (i) Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (CDADC) – u skladu s kojima se zaštita autorskih prava dodjeljuje djelima primijenjenih umjetnosti, industrijskom dizajnu i dizajnerskim djelima koja, osim uporabne funkcije koju žele postići, imaju s estetskog stajališta jedinstveni i razlikovni vizualni učinak, a pritom je njihova originalnost osnovni kriterij za dodjelu zaštite autorskih prava?
- 2^b Protive li se tumačenju članka 2. prvog stavka točke (a) Direktive 2001/29/EZ, koje je dao Sud Europske unije, nacionalni pravni propisi – u ovom predmetu odredba članka 2. stavka 1. točke (i) CDADC-a – u skladu s kojima se zaštita autorskih prava dodjeljuje djelima primijenjenih umjetnosti, industrijskom dizajnu i dizajnerskim djelima ako, s obzirom na osobito zahtjevnju ocjenu njihove umjetničke vrijednosti te uzimajući u obzir ideje koje prevladavaju u kulturnim i institucionalnim krugovima, zaslužuju kvalifikaciju „umjetničkog ostvarenja” ili „umjetničkog djela”?

(¹) Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL 2001., L 167, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 199.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2017. – Mađarska protiv Komisije

(Predmet T-505/15) ⁽¹⁾

(„EFJP i EPFRR — Troškovi isključeni iz financiranja — Uredbe (EZ) br. 1782/2003, 1290/2005, 73/2009 i 1122/2009 — Izdaci nastali za Mađarsku — Višestruka sukladnost — Nadzor propisanih zahtjeva u području upravljanja — Nadzor dobrih poljoprivrednih i okolišnih uvjeta — Paušalni i točni ispravci — Rizik za fondove”)

(2018/C 052/35)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Mađarska (zastupnici: M. Fehér, G. Koós i Z. Bíró-Tóth i E. Tóth, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: V. Bottka i A. Sauka, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi djelomičnog poništenja Provedbene odluke Komisije (EU) 2015/1119 od 22. lipnja 2015. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u dijelu u kojem se njome provodi financijski ispravak zbog nesukladnosti koja se odnosi na zahtjeve Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjeni uredaba (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1122/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 u pogledu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, u okviru programa izravne potpore za poljoprivrednike predviđenih u navedenoj Uredbi, kao i za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu višestruke sukladnosti u okviru programa potpore predviđenog za sektor vina, kontrole koje je Mađarska provela kako bi osigurala poštovanje, od strane poljoprivrednih gospodarstava, obveza koje proizlaze iz članaka 4. i 5. Direktive Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanog nitratima iz poljoprivrednih izvora.

Izreka

1. Poništava se Provedbena odluka Komisije (EU) 2015/1119 od 22. lipnja 2015. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u dijelu u kojem se njome provodi financijski ispravak zbog nesukladnosti koja se odnosi na zahtjeve Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjeni uredaba (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1122/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 u pogledu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, u okviru programa izravne potpore za poljoprivrednike predviđenih u navedenoj Uredbi, kao i za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu višestruke sukladnosti u okviru programa potpore predviđenog za sektor vina, kontrole koje je Mađarska provela kako bi osigurala poštovanje, od strane poljoprivrednih gospodarstava, obveza koje proizlaze iz članaka 4. i 5. Direktive Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanog nitratima iz poljoprivrednih izvora.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Mađarska i Europska komisija će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 381, 16. 11. 2015.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2017. – bet365 Group protiv EUIPO-a Hansen (BET 365)**(Predmet T-304/16) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije BET 365 — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter stečen uporabom — Dokaz — Uporaba žiga u više svrha — Članak 7. stavak 3. i članak 52. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji su postali članak 7. stavak 3. i članak 59. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001]”)

(2018/C 052/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: bet365 Group Ltd (Stoke-on-Trent, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: S. Malynicz, QC, R. Black i J. Bickle, solicitors)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Robert Hansen (München, Njemačka) (zastupnik: M. Pütz-Poulalion, avocat)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. ožujka 2016. (predmet R 3243/2014-5) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između R. Hansena i društva bet365 Group.

Izreka

1. Odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 21. ožujka 2016. (predmet R 3243/2014-5) poništava se u dijelu u kojem se odnosi na usluge koje pripadaju razredu 41. navedene u registraciji žiga Europske unije BET 365.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka će stranka snositi svoje troškove.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2017. – PB protiv Komisije**(Predmet T-609/16) ⁽¹⁾**

(„Javna služba — Dužnosnici — Postupak zapošljavanja — Obavijest o natječaju EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Liječnici za lokaciju Luxembourg — Uskraćivanje pristupa testiranju u centru za procjenu — Ograničenje izbora drugog jezika na ograničen broj službenih jezika Unije — Prigovor nezakonitosti — Očita pogreška u ocjeni — Odgovornost — Neimovinska šteta”)

(2018/C 052/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: PB (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara i L. Radu Bouyon, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a, s jedne strane, zbog poništenja odluke povjerenstva za odabir u natječaju EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Liječnici za lokacije Luxembourg i Ispra (područje: liječnici Luxembourg) od 28. rujna 2015. kojom se tužitelju uskratio pristup selekcijskom testiranju organiziranom u centru za procjenu kandidata Europskog ureda za odabir osoblja (EPSO) i, s druge strane, zbog naknade štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Poništava se Odluka od 28. rujna 2015. kojom je povjerenstvo za odabir otvorenog natječaja EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Liječnici za lokacije Luxembourg i Ispra (područje: liječnici Luxembourg) PB-u uskratilo pristup selekcijskom testiranju organiziranom u centru za procjenu Europskog ureda za odabir osoblja (EPSO).
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 371, 10. listopada 2016. (predmet je prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-39/16 i prenesen Općem sudu Europske unije 1. rujna 2016.)

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2017. – N & C Franchise protiv EUIPO-a – Eschenbach Optik (OJO sunglasses)

(Predmet T-792/16) ⁽¹⁾

„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije OJO sunglasses — Raniji međunarodni verbalni žig oio — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“

(2018/C 052/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: N & C Franchise Ltd (Nikozija, Cipar) (zastupnici: C. Chrysanthis, P.-V. Chardalia i A. Vasilogamvrou, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Bonne, agent)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Eschenbach Optik GmbH (Nürnberg, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. rujna 2016. (predmet R 32/2016-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Eschenbach Optik i N&C Franchise.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. N & C Franchise Ltd se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2017. – RL protiv Suda Europske unije

(Predmet T-21/17) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Promaknuće — Postupak promaknuća za 2015. — Odluka o nepromicanju tužitelja u razred AD 10 s učinkom od 1. srpnja 2015. — Međuinstitucijski premještaj — Sustav prorata temporis — Usporedba zasluga — Članak 45. Pravilnika — Odgovornost”)

(2018/C 052/39)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: RL (zastupnici: C. Bernard-Glanz i A. Tymen, avocats)

Tuženik: Sud Europske unije (zastupnici: J. Inghelram i V. Hanley-Emilsson, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a, s jedne strane, za poništenje odluke Suda Europske unije od 11. svibnja 2016. kojom se odbija promaknuće tužitelja s danom 1. srpnja 2015. i, s druge strane, za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. RL-u nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 95, 27. 3. 2017.

Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2017. – Durazzo protiv ESVD

(Predmet T-559/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Promaknuće — Postupak promaknuća za 2014. — Akti koji ne utječu negativno — Očita nedopuštenost — Odluka da se tužitelja ne promakne — Članak 43. članak 45. stavak 1. Pravilnika — Usporedba zasluga — Uzimanje u obzir izvješća o ocjenjivanju radi promaknuća — Isključivo doslovne ocjene — Nepostojanje metode koja omogućuje usporedivost izvješća o ocjenjivanju radi promaknuća — Očito osnovana tužba”)

(2018/C 052/40)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Giacomo Durazzo (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: N. de Montigny i J.-N. Louis, odvjetnici)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje (ESVD) (zastupnici: u početku S. Marquardt i M. Silva, a zatim S. Marquardt, agenti, uz asistenciju M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hilaire i S. Moya Izquierdo, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi poništenja tri akta ESVD-a, odnosno, kao prvo, prijedloga promaknuća od 11. srpnja 2014. u dijelu u kojem se odnosi na razred AD 13, kao drugo, odluke od 29. listopada 2014. da se tužitelja ne promakne u razred AD 13 na temelju postupka promaknuća za 2014. i, kao treće, odluku od 28. svibnja 2015. kojom se odbija žalba podnesena protiv tog odbijanja promaknuća.

Izreka

1. Poništava se odluka Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD) od 29. listopada 2014. da se Giacoma Durazza ne promakne u razred AD 13 na temelju postupka promaknuća za 2014.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. ESVD-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 302, 14. 9. 2015. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-101/15 i prenesen na Opći sud Europske unije 1. 9. 2016.).

Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2017. – PGNiG Supply & Trading protiv Komisije

(Predmet T-849/16) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Unutarnje tržište prirodnog plina — Direktiva 2009/73/EZ — Odluka Komisije o izmjeni uvjeta za izuzeće pravila rada plinovoda OPAL koji se odnose na pristup treće strane i regulaciju tarifa od propisa Unije — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)

(2018/C 052/41)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: PGNiG Supply & Trading GmbH (Munich, Njemačka) (zastupnik: M. Jeżewski, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet i K. Herrmann, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja odluke Komisije C(2016) 6950 final od 28. listopada 2016. o izmjeni uvjeta za izuzeće plinovoda OPAL, odobrenih na temelju Direktive 2003/55/EZ, od pravila koja se odnose na pristup treće strane i regulaciju tarifa.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za intervenciju.
3. Društvu PGNiG Supply & Trading GmbH nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Europske komisije, uključujući troškove koji se odnose na postupak privremene pravne zaštite.
4. Savezna Republika Njemačka snosit će vlastite troškove koji se odnose na postupak privremene pravne zaštite.

5. PGNiG Supply & Trading, Komisija, Savezna Republika Njemačka, Europski parlament, Vijeće Europske unije, Naftogaz Ukrainy SA, OPAL Gastranspot GmbH & Co. KG i Gazprom Eksport LLC snosit će svaki svoje troškove povezane sa zahtjevima za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 38, 6. 2. 2017.

Rješenje Općeg suda od 7. prosinca 2017. – Techniplan protiv Komisije

(Predmet T-853/16) ⁽¹⁾

(„Tužba zbog propusta — Izraz stajališta Europske komisije — Tužba za naknadu štete — Povreda formalnih zahtjeva — Zahtjev za izdavanje naloga — Očita nedopuštenost — Očita nenadležnost”)

(2018/C 052/42)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Techniplan Srl (Rome, Italija) (zastupnici: R. Giuffrida i A. Bonavita, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnik: A. Aresu, agent)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 265. UFEU-a radi utvrđenja da je Komisija nezakonito propustila djelovati prema tužitelju i, s druge strane, zahtjev za nametanje obveze postupanja sukladno članku 266. UFEU-a i plaćanje iznosa na temelju naknade pretrpljene štete „za svaki dan kašnjenja izvršenja”.

Izreka

1. Tužba se odbacuje.
2. Techniplan Srl se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

Rješenje Općeg suda od 15. prosinca 2017. – Le Pen protiv Parlamenta

(Predmet T-284/17) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje i tužba za naknadu štete — Institucijsko pravo — Članica Europskog parlamenta — Povlastice i imuniteti — Odluka o ukidanju zastupničkog imuniteta — Gubitak pravnog interesa — Djelomična obustava postupka — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično očito pravno neosnovana”)

(2018/C 052/43)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Marion Anne Perrine Le Pen (Saint-Cloud, Francuska) (zastupnici: M. Ceccaldi, a zatim R. Bosselut, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: M. Dean i S. Alonso de León, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a, kojim se traži poništenje Odluke Parlamenta P8_TA(2017)0056 od 2. ožujka 2017. o ukidanju zastupničkog imuniteta tužiteljici i, s druge strane, zahtjev koji se temelji na članku 268. UFEU-a, kojim se traži naknada štete koju je tužiteljica navodno pretrpila.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po zahtjevu za poništenje odluke Europskog parlamenta P8_TA(2017)0056 od 2. ožujka 2017. o ukidanju zastupničkog imuniteta Marion Anne Perrine Le Pen.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Marion Anne Perrine Le Pen snosit će vlastite troškove, kao i troškove Parlamenta.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2017. – Rogesa protiv Komisije**(Predmet T-475/17) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Uredba (EZ) br. 1367/2006 — Dokumenti koji se odnose na postrojenje koje proizvodi mješavinu peleta i sinterirane rudače — Prešutno uskraćivanje pristupa — Izričita odluka donesena prije podnošenja tužbe — Zahtjev za obustavu postupka — Pravni interes — Očita nedopuštenost”)

(2018/C 052/44)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Njemačka) (zastupnici: S. Altenschmidt i A. Sitzer, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnik: H. Krämer, agent)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja, ponajprije, prešutne odluke Komisije od 20. lipnja 2017., i podredno, odluke od 11. srpnja 2017. kojom se odbija pristup dokumentu Ares (2017) 1684109 od 2. studenoga 2009. i dokumentu Ares (2017) 1685639 od 29. studenoga 2009.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH i Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 318, 25. 9. 2017.

Tužba podnesena 22. studenoga 2017. – Comprojecto-Projetos e Construções i drugi protiv ESB-a**(Predmet T-768/17)****(2018/C 052/45)**

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelji: Comprojecto-Projetos e Construções, L.^{da} (Lisabon, Portugal), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lisabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lisabon), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lisabon) (zastupnik: M. A. Ribeiro, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— poništi sljedeće pobijane akte:

- (i) tužnikovu odluku o odbijanju postupanja;
- (ii) tužnikovu odluku o nepokretanju postupka radi utvrđivanja povrede;
- (iii) odluku guvernera Banco de Portugal i drugih „službenika” o prigovorima i zahtjevima podnesenima između 26. lipnja 2013. i 22. travnja 2015.

— Tužitelji iz istih razloga od Općeg suda zahtijevaju da donese odluku koja im omogućava:

- (i) poništenje sudskih odluka o zahtjevu za naknadu štete protiv BCP-a [Banco Comercial Português] i drugih;
 - (ii) podnošenje regresnog zahtjeva protiv Portugalske države;
 - (iii) ocjenu opravdanosti odbijanja države članice/državnog odvjetništva/PGR-a [Procuradoria Geral da República (Glavno državno odvjetništvo)] da postupe po zahtjevu;
 - (iv) ocjenu opravdanosti propuštanja države članice/državnog odvjetništva/PGR-a da prijave ovaj slučaj OLAF-u.
- U slučaju da Sud EU utvrdi da su tužbeni zahtjevi osnovani, tužitelji traže da se na temelju članka 268. i 340. UFEU-a naloži ESB-u plaćanje iznosa od 4 582 825,80 eura, uvećanog za zatezne kamate po zakonskoj stopi do konačne isplate, kao i druge troškove i naknade za štetu koja nastane uslijed provedenih postupanja.
- Međutim, uzimajući u obzir odredbu članka 280. UFEU-a, kao i to da su u skladu s člankom 299. UFEU-a akti „Europske središnje banke kojima se nameće novčana obveza [izvršivi], osim ako se ona nameće državama [...]”, tužitelji od Općeg suda traže da se ti iznosi proglase ovršivima u odnosu na BCP.
- Uzimajući u obzir da je nacionalna središnja banka „upravno tijelo nadležno [...] za odlučivanje o pritužbama ili za pokretanje primjerenog pravnog postupka”, u skladu s člankom 11. stavkom 1. točkom (b) Direktive 2005/29/EZ, člankom 81. stavkom 1. i člankom 83. stavkom 1. Direktive 2007/64/EZ te člankom 96., naslovljenim „Dodatne sankcije”, stavkom 1. točkom (b) DL-a [decreto-lei (uredba sa zakonskom snagom)] 317/2009, zastupnik tužitelja zahtijeva da se BCP-u naloži „trenutačno” plaćanje gore navedenih iznosa tužiteljima.
- Tuženik:

- (i) je dužan zahtijevati od svojeg agenta, nacionalne središnje banke, da od BCP-a zatraži podnošenje gore navedenih dokaza, a ako ih ta kreditna institucija ne podnese, Banco de Portugal mora u skladu s člankom 13. stavkom 2. Lei Orgânica [organski zakon], od nje zatražiti „trenutačno” plaćanje predmetnih iznosa tužiteljima;
- (ii) uzimajući u obzir da postoji mogućnost da će kreditna institucija morati „trenutačno” nadoknaditi štetu tužiteljima, valja ispuniti odredbe članka 41. stavka 2. točke (a), članka 47. stavka 2. i članka 49. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), odnosno, uzimajući u obzir odredbu članka 3. Uredbe br. 2532/98 o ovlastima Europske središnje banke za izricanje sankcija, ESB mora donijeti odluku o „pokretanju postupka radi utvrđivanja povrede” te naložiti BCP-u obvezu postupanja kojom se toj kreditnoj instituciji nalaže donošenje odluke a zabranjuje oglašivanje, kao što je to slučaj i s Banco de Portugal te državnim odvjetništvom/PGR-om;

- čak i ako u skladu s člankom 256. stavkom 1. UFEU-a to ne bi bila nadležnost Općeg suda, to bi pitanje valjalo u skladu s člankom 271. točkom (d) UFEU-a podnijeti Sudu jer kada nacionalna središnja banka ne priznaje da „nije ispunila obvezu temeljem Ugovorâ, ta je banka dužna poduzeti potrebne mjere kako bi postupila sukladno presudi Suda”;
- čak i kada Opći sud ne bi bio nadležan, ako Sud Europske unije prihvati zahtjev tužitelja u skladu s člankom 264. UFEU-a, Opći sud mora predložiti Sudu Europske unije poništenje odluke nacionalne središnje banke, koju je preuzeo tuženik, te mora donijeti obrazloženu odluku uzimajući u obzir članak 41. stavak 1. točku (c) Povelje, članak 296. stavak 2. UFEU-a i članak 11. stavak 3. točku (c) Direktive 2005/29/EZ;
- tuženik i Sud Europske unije trebali bi utvrditi i naložiti Portugalskoj Državi/državnom odvjetništvu/PGR-u postupanje na način da donesu odluku o BCP-ovim radnjama;
- tuženik bi trebao uputiti ovaj predmet OLAF-u;
- u skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, traži se naknada troškova postupka, čiji će se iznos utvrditi naknadno.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja koja je propisana u članku 41. stavku 2. [točki (c)] Povelje, članku 296. stavku 2. UFEU-a i članku 11. stavku 3. Direktive 2005/29/EZ ⁽¹⁾.
2. Neovisno o tome što je krađa izvršena „objijanjem sefa”, BCP je znao, ili je bio dužan znati, da je suočen s financijskim sustavom pranja novca te je stoga kreditna institucija znala da je riječ o utaji odnosno izbjegavanju poreza koje može doprinijeti gubitku Unijinih proračunskih prihoda. To su „nezakonite aktivnosti koje utječu na financijske interese Unije” koji predstavljaju „važne razloge u općem interesu” i „legitiman cilj koji može opravdati ograničenje slobodnog pružanja usluga”.
3. Neovisno o načinu na koji je više od 1 000 000 eura ukradeno iz „sefa”, učinjena je šteta „financijskim interesima Unije”, osobito prihodima „proračuna Europske unije te prihodima, rashodima i sredstvima obuhvaćenima proračunima institucija, tijela, ureda i agencija” i stoga je riječ također o radnjama koje predstavljaju „nepravilnosti” u smislu „povrede odredaba prava Zajednice koja proizlazi iz učinjene ili propuštene radnje od strane gospodarskog subjekta, a što je dovelo ili je moglo dovesti u pitanje opći proračun Zajednica ili proračune kojima Zajednice upravljaju, bilo smanjenjem ili gubitkom prihoda iz vlastitih sredstava prikupljenih izravno u ime Zajednica, ili neopravdanim izdacima”.
4. Kada kreditna institucija, država članica/nacionalna središnja banka, Europska središnja banka ili država članica/državno odvjetništvo/PGR imaju saznanja o takvoj vrsti povreda i praksi te ih dopuštaju ne osuđujući ih, oni potiču povredu odredaba članka 310. stavaka 5. i 6. te članka 325. stavaka 1., 2. i 3. UFEU-a time što prihvaćaju da kreditna institucija o kojoj je riječ provodi radnje koje predstavljaju „nepravilnost” time što povređuju odredbu članka 1. stavka 2. Uredbe br. 2988/95 ⁽²⁾.
5. Tuženikovo odbijanje podnesenog mu zahtjeva dovelo je do toga da, među ostalim:
 - (i) ovaj slučaj nije prijavljen OLAF-u;
 - (ii) nije pokrenut „postupak radi utvrđivanja povrede” protiv kreditne institucije BCP;
 - (iii) se odgađa odluka građanskih sudova koji od 1. siječnja 2010. postupaju povodom zahtjeva za naknadu štete protiv BCP-a i drugih;
 - (iv) nije konačno donijeta odluka protiv tuženikova agenta, Banco de Portugal, u upravnom sporu pokrenutom 27. listopada 2015. koji je u tijeku pred Upravnim i poreznim sudom u Sintri, koji još uvijek nije donio odluku u tom pogledu.

6. Povreda dužnosti nepristranosti, zlouporaba ovlasti i bitna povreda postupka tuženikova agenta Banco de Portugal.

- ⁽¹⁾ Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL 2005., L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101., i ispravak SL 2016., L 332, str. 25.)
- ⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euroatom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL 1995., L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.)

Tužba podnesena 29. studenoga 2017. – US protiv ESB-a

(Predmet T-780/17)

(2018/C 052/46)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: US (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— utvrdi da je ova tužba dopuštena i osnovana;

posljedično:

- poništi izvješće o ocjeni za 2016. (koje obuhvaća razdoblje od 1. rujna 2015. do 1. rujna 2016.) i odluku od 15. prosinca 2016. koja se odnosi na Annual salary and bonus review („ASBR”) za 2016. godinu, koje su dostavljene tužitelju 30. studenoga 2016. odnosno 9. siječnja 2017.;
- poništi odluku ESB-a od 3. svibnja 2017. kojom se odbijaju tužiteljevi zahtjevi za ponovno upravno razmatranje od 15. veljače 2017. i 9. ožujka 2017.;
- poništi odluku ESB-a od 12. rujna 2017., dostavljenu tužitelju 19. rujna 2017., kojom se odbija tužiteljeva žalba podnesena 7. srpnja 2017.;
- dodijeli naknadu za pretrpljenu štetu;
- naloži tuženiku snošenje ukupnih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga, kada se radi o zahtjevu za poništenje izvješća o ocjeni za 2016.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja, s obzirom na to da se izvješće o ocjeni tužitelja odnosi na općenite, ponavljajuće i cirkularne kritike.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni kojom je zahvaćeno sporno izvješće.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na zlouporabi ovlasti, uznemiravanju koje je tužitelj pretrpio i povredi dužnosti brižnog postupanja i načela dobre uprave.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na postupovnoj nepravilnosti koju je tuženik počinio tijekom utvrđivanja spornog izvješća o ocjeni.

Tužitelj osim toga ističe tužbeni razlog koji se temelji na nezakonitosti smjernica za godišnju reviziju plaća i bonusa i na povredi načela pravne sigurnosti, kada se radi o odluci o izvješću za 2016. godinu.

Tužba podnesena 5. prosinca 2017. – Bruel protiv Komisije i ESVD-a

(Predmet T-793/17)

(2018/C 052/47)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Damien Bruel (Paris, Francuska) (zastupnik: H. Hansen, odvjetnik)

Tuženici: Europska komisija i Europska služba za vanjsko djelovanje

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— utvrdi da je ova tužba dopuštena i osnovana;

i posljedično:

- poništi odluku bez datuma koja je elektronički potpisana 25. rujna 2017. pod naslovom „Zahtjev za zamjenu višeg stručnjaka br. 2. u „Financijskoj i ugovornoj administraciji projekta““;
- odluči i presudi da valja u cijelosti nadoknaditi imovinsku i neimovinsku štetu koja je podnositelju prouzrokovana ozbiljnom povredom prava na dobru upravu koja se sastojala od donošenja odluke bez datuma i koja je elektronički potpisana 25. rujna 2017. pod naslovom „Zahtjev za zamjenu višeg stručnjaka br. 2. u „Financijskoj i ugovornoj administraciji projekta““;
- tuženicima naloži da solidarno, a ako ne in solidum, a ako ne svakome od njih u cijelosti, tužitelju isplate iznos od 152 250,00 eura na ime imovinske štete i iznos od 25 000,00 eura na ime neimovinske štete;

u svakom slučaju:

- tuženicima naloži snošenje svih troškova;
- tužitelju prizna pravo na pridržavanje svih preostalih prava, tužbenih razloga i radnji.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj povredi postupka. Taj je tužbeni razlog podijeljen na tri dijela.

1. Prvi dio temelji se na povredi prava na saslušanje, s obzirom na to da tužitelj nije mogao iznijeti svoje stajalište o prigovorima koji su mu stavljeni na teret prije donošenja pobijane odluke.
 2. Drugi dio temelji se na povredi prava na pristup spisu, s obzirom na to da tužitelj nije imao pristup spisu koji se na njega odnosi unatoč zahtjevima koje je u tom smislu podnio.
 3. Treći dio temelji se na povredi obveze obrazlaganja, s obzirom na to da obrazloženje pobijane odluke tužitelju ne omogućuje da shvati koji mu se prigovori upućuju.
-

Tužba podnesena 11. prosinca 2017. – BASF protiv ECHA-e**(Predmet T-805/17)**

(2018/C 052/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Njemačka) (zastupnici: R. Cana, E. Mullier i H. Widemann, odvjetnici, i D. Abrahams, *Barrister*)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda traži da:

- proglasi tužbu dopuštenom i utemeljenom;
- poništi Odluku Europske agencije za kemikalije DSH-30-3-D-0122-2017 od 2. listopada 2017. kojom se daje pristup zajedničkoj dostavi tvari dinatrijev 4,4'-bis[(4-anilino-6-morfolino-1,3,5- triazin-2-yl)amino]stilbene-2,2'-disulfonat (EC br. 240-245-2);
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka;
- naloži poduzimanje ostalih takvih ili dodatnih mjera koje smatra potrebnim.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe četiri tužbena zahtjeva.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Europska agencija za kemikalije (u daljnjem tekstu: Agencija) počinila pogrešku koja se tiče činjenica isključivši relevantne činjenice iz osnove pobijane odluke.
 - Tužitelj tvrdi da se Agencija, u potpunosti zanemarujući nastojanja stranaka prije 2017., temelji na pogrešnom utvrđenju činjenica koje su suprotne načelu dobre uprave i čine pobijanu odluku nevaljanom u toj mjeri da je treba poništiti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Agencija počinila očitu pogrešku u ocjeni kad je propustila ocijeniti sve relevantne činjenice i okolnosti, zaključivši da je podnositelj zahtjeva uložio više napora od tužitelja i propustivši uzeti u obzir članak 25. Uredbe REACH.⁽¹⁾
 - Tužitelj tvrdi da je Agencija počinila očitu pogrešku u ocjeni kad je propustila uzeti u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti vezano za situaciju koju bi pobijana odluka trebala uređivati, zaključivši da je podnositelj zahtjeva uložio više napora od tužitelja i propustivši uzeti u obzir tužiteljevu zabrinutost vezano za udvostručenje ispitivanja na kralježnjacima podnositelja zahtjeva, suprotno članku 25. Uredbe REACH.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Agencija povrijedila načelo pravne sigurnosti stavivši tužitelja u neprihvatljiv položaj u pogledu pravne sigurnosti što se tiče sposobnosti podnositelja zahtjeva da se pouzda u tužiteljeve podatke i što se tiče sukladnosti i kvalitete podataka podnositelja zahtjeva.
 - Tužitelj smatra da je agencija usvajanjem pobijane odluke povrijedila načelo pravne sigurnosti jer se njome ne ograničuje pristup odobren tužiteljevom zajedničkoj dostavi iako podnositelj zahtjeva izvršava registraciju potpunim *opt-outom* i s obzirom na to da se Agencija u potpunom *opt-out* spisu nije bavila navedenim pitanjima (kvalitetom i mogućim udvostručavanjem ispitivanja na kralježnjacima). Tužitelj je prema tome u situaciji pravne nesigurnosti što se tiče načina zaštite njegovih prava, jer nisu jasni opseg i doseg prava dodijeljenih podnositelju zahtjeva.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Agencija prekršila svoju dužnost obrazlaganja jer nije objasnila zašto nije smatrala relevantnim niti jedan dopis prije 2017.
- Agencija je donijela pobijanu odluku temeljeći se samo na dijelu pregovora koji su se odvijali među strankama i proizvoljno ograničila svoje preispitivanje na nekoliko dopisa koje su stranke razmijenile od siječnja 2017. nadalje. Tužitelj je podnio sve dopise o stvari koje su razmijenili on i podnositelj zahtjeva, ističući zašto su oni relevantni. Usprkos tužiteljevu pojašnjenju u pogledu važnosti dopisa, Agencija nije pružila nikakve razloge zašto nije uzela u obzir dopise, odnosno zašto ih je potpuno zanemarila, koje su razmijenili tužitelj i SSS prije siječnja 2017.

(¹) Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) (SL 2006. L 396, str. 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.)

Tužba podnesena 11. prosinca 2017. – BASF i REACH & colours protiv ECHA

(Predmet T-806/17)

(2018/C 052/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Njemačka) i REACH & colours Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (REACH & colours Kft.) (Budimpešta, Mađarska) (zastupnici: R. Cana, E. Mullier i H. Widemann, odvjetnici, i D. Abrahams, *Barrister*)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda traži da:

- proglasi tužbu dopuštenom i utemeljenom;
- poništi Odluku Europske agencije za kemikalije DSH-30-3-D-0122-2017 od 2. listopada 2017. kojom se daje pristup zajedničkoj dostavitvari heksanatrijev 2,2'- [vinilenebis [(3-sulfonato-4,1-fenilen)imino [6-(dietilamino)-1,3,5-triazine-4,2-diil]imino]] bis(benzene-1,4-disulphonate) (EC No. 255-217-5);
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka;
- naloži poduzimanje ostalih takvih ili dodatnih mjera koje smatra potrebnim.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelji ističu četiri tužbena zahtjeva.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Europska agencija za kemikalije (u daljnjem tekstu: Agencija) počinila pogrešku koja se tiče činjenica isključivši relevantne činjenice iz osnove pobijane odluke.
 - Tužitelji tvrde da se Agencija, time što je u potpunosti zanemarila nastojanja stranaka prije 2017., i činjenično pogrešno utvrdila identitet prvog tužitelja i datum podnošenja odgovora na Agencijin zahtjev za informacijama; temelji na pogrešnom utvrđenju činjenica koje su suprotne načelu dobre uprave i čine pobijanu odluku nevaljanom u toj mjeri da je treba poništiti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Agencija počinila očitu pogrešku u ocjeni kad je propustila ocijeniti sve relevantne činjenice i okolnosti, zaključivši da je podnositelj zahtjeva uložio više napora od tužitelja i propustivši uzeti u obzir članak 25. Uredbe REACH (¹)
 - Tužitelji tvrde da je Agencija počinila očitu pogrešku u ocjeni kad je propustila uzeti u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti vezano za situaciju koju bi pobijana odluka trebala uređivati, zaključivši da je podnositelj zahtjeva uložio više napora od tužitelja i propustivši uzeti u obzir njihovu zabrinutost vezano za udvostručenje pokusa na kralježnjacima podnositelja zahtjeva, suprotno članku 25. Uredbe REACH.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Agencija povrijedila načelo pravne sigurnosti stavivši tužitelje u neprihvatljiv položaj u pogledu pravne sigurnosti što se tiče sposobnosti podnositelja zahtjeva da se pouzda u podatke tužitelja i što se tiče sukladnosti i kvalitete podataka podnositelja zahtjeva.
- Tužitelji smatraju da je agencija usvajanjem pobijane odluke povrijedila načelo pravne sigurnosti jer se njome ne ograničuje pristup odobren njihovom zajedničkoj dostavi iako podnositelj zahtjeva izvršava registraciju potpunim *opt-outom* i s obzirom na to da se Agencija u potpunom *opt-out* spisu nije bavila navedenim pitanjima (kvalitetom i mogućim udvostručavanjem pokusa na kralježnjacima). Tužitelji su prema tome u situaciji pravne nesigurnosti što se tiče načina zaštite njihovih prava, jer nisu jasni opseg i doseg prava dodijeljenih podnositelju zahtjeva.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Agencija prekršila svoju dužnost obrazlaganja jer nije objasnila zašto nije smatrala relevantnim niti jedan dopis prije 2017.
- Agencija je donijela pobijanu odluku temeljeći se samo na dijelu pregovora koji su se odvijali među strankama i proizvoljno ograničila svoje preispitivanje na nekoliko dopisa koje su stranke razmijenile od siječnja 2017. nadalje. Tužitelji su podnijeli sve dopise o stvari koje su razmijenili on i podnositelj zahtjeva, ističući zašto su oni relevantni. Uprkos pojašnjenju tužitelja u pogledu važnosti dopisa, Agencija nije pružila nikakve razloge zašto nije uzela u obzir dopise, odnosno zašto ih je potpuno zanemarila, koje su razmijenili tužitelji i SSS prije siječnja 2017.

(¹) Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) (SL 2006. L 396, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.)

Tužba podnesena 12. prosinca 2017. – Classic Media protiv EUIPO-a – Pirelli Tyre (CLASSIC DRIVER)

(Predmet T-811/17)

(2018/C 052/50)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Classic Media AG (Zug, Švicarska) (zastupnik: A. Masberg, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Pirelli Tyre SpA (Milano, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija verbalnog žiga „CLASSIC DRIVER” u kojoj je naznačena Europska unija – međunarodna registracija br. 1 108 587

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. listopada 2017. u predmetu R 59/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije prigovor i naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 15. prosinca 2017. – Seco Belgium i Vinçotte protiv Parlamenta**(Predmet T-812/17)**

(2018/C 052/51)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelji: Seco Belgium (Bruxelles, Belgija) i Vinçotte (Vilvoorde, Belgija) (zastupnici: A. Delvaux i R. Simar, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglasi tužbu za poništenje dopuštenom;
- poništi odluku donesenu nepoznatog datuma kojom je Europski parlament odlučio dodijeliti ugovor o javnoj nabavi (06D20/2017/M005 – Zadaci nadzora i tehničkih savjeta u vezi sa stjecanjem, projektiranjem i građevinskim radovima u Europskom parlamentu u Bruxellesu (SL 2017./S 118-236114)) [drugom ponuditelju];
- naloži Parlamentu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 1.1., 1.2. i 1.3. priloga specifikacija pod nazivom „Tehničke specifikacije” u Pozivu na nadmetanje 06D20/2017/M005 – Zadaci nadzora i tehničkih savjeta u vezi sa stjecanjem, projektiranjem i građevinskim radovima u Europskom parlamentu u Bruxellesu (SL 2017./S 118-236114), očitoj pogrešci u ocjeni, povredi općih načela prava Europske unije, obveza dužne pažnje i točnosti, načela jednakosti, načela transparentnosti, obveze obrazlaganja koja osobito proizlazi iz članka 113. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012. L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.), članka 161. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2012. L 362, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 183.), prava na djelotvoran pravni lijek, kao i određenih odredbi kojima je uređena dodjela predmetne javne nabave.

Tužba podnesena 14. prosinca 2017. – Nerantzaki protiv Komisije**(Predmet T-813/17)**

(2018/C 052/52)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Eleni Nerantzaki (Brussels, Belgija) (zastupnik: N. Korogiannakis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku povjerenstva za odabir EPSO-a od 7. ožujka 2017. da tužitelju ne dopusti pristup u sljedeći stadij općeg natječaja EPSO/AD/331/16;
- poništi odluku tijela za imenovanje Ares(2017)s. 4916702 od 14. rujna 2017. kojom se odbija tužiteljeva žalba protiv odluke da ga ne primi na opći natječaj EPSO/AD/331/16;
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova zastupanja i ostalih troškova nastalih u vezi s ovim zahtjevom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tuženikovoju očitoj pogrešci u ocjeni prilikom ocjene tužiteljevih profesionalnih kvalifikacija.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi obavijesti o natječaju EPSO/AD/331/16.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na neprikladnom i proturječnom obrazloženju koje predstavlja povredu članka 25. i članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju.

Tužba podnesena 14. prosinca 2017. – Lietuvos geležinkeliai protiv Komisije

(Predmet T-814/17)

(2018/C 052/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Lietuvos geležinkeliai AB (Vilnius, Litva) (zastupnici: W. Deselaers, K. Apel, P. Kirst, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi, u cijelosti ili djelomično članke 1., 2. i 3. Odluke Komisije C (2017) 6544 *final* od 2. listopada 2017. koja se odnosi na postupak primjene članka 102. UFEU-a u predmetu AT.39813 – Baltic Rail; i/ili
- smanji kazne koje su tužitelju izrečene člankom 2. Odluke Komisije C(2017) 6544 *final* od 2. listopada 2017.; i
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe pet tužbenih razloga..

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 102. UFEU-a, očitoj pogrešci koja se tiče prava zbog korištenja pogrešnog pravnog testa za ocjenu navodne zlouporabe. Prema tužiteljevom mišljenju, moglo se raditi o zlouporabi samo ako je pristup tračnicama ključan ili neizostavan za tržišno natjecanje konkurenata na silaznom tržištu (što nije slučaj).

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 102. UFEU-a i očitim pogreškama koje se tiču prava i ocjene. Tužitelj ističe da čak i prema (pogrešnom) pravnom testu koji je primijenila Komisija, uklanjanje tračnica koje povezuju Mažeikiai u sjeverno-zapadnoj Litvi s latvijskom granicom (u daljnjem tekstu: tračnice) i koje nisu bile ključna infrastruktura, nije bilo zlouporaba vladajućeg položaja u pravnim i činjeničnim okolnostima ovog slučaja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 296. UFEU-a i članka 2. Uredbe 1/2003 jer, prema tužiteljevom mišljenju, ne postoji dovoljno dokaza i nema obrazloženja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 23.3 Uredbe 1/2003, i očitim pogreškama koje se tiču prava i ocjene prilikom određivanja iznosa kazne.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. Uredbe 1/2003, očitim pogreškama koje se tiču prava i ocjene počinjenih zbog nalažanja da se situacija ispravi na neproporcionalan način (ponovnom izgradnjom tračnica).

Tužba podnesena 12. prosinca 2107. – Vitromed protiv EUIPO-a – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)

(Predmet T-821/17)

(2018/C 052/54)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Vitromed GmbH (Jena, Njemačka) (zastupnik: M. Linß, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Vitromed Healthcare (Jaipur, Indija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „VITROMED Germany” – prijava za registraciju br. 14 459 903

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. rujna 2017. u predmetu R 2402/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- u cijelosti odbije prigovor;
- naloži podnositelju prigovora snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 22. prosinca 2017. – Carbon System Verwaltungs protiv EUIPO-a (LIGHTBOUNCE)**(Predmet T-825/17)**

(2018/C 052/55)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Carbon System Verwaltungs GmbH (Marktheidenfeld, Njemačka) (zastupnici: M. Gilch i L. Petri, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije „LIGHTBOUNCE” – prijava za registraciju br. 15 152 028*Pobijana odluka:* odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. listopada 2017. u predmetu R 2301/2016-1**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. listopada 2017. (R 2301/2016-1);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 22. prosinca 2017. – TeamBank protiv EUIPO-a – Fio Systems (FYFO)**(Predmet T-826/17)**

(2018/C 052/56)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* TeamBank AG Nürnberg (Nürnberg, Njemačka) (zastupnici: D. Terheggen i H. Lindner, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Fio Systems AG (Leipzig, Njemačka)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije „FYFO” – prijava za registraciju br. 14 589 261*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. studenoga 2017. u predmetu R 2337/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. studenoga 2017. u žalbenom postupku R 2337/2016-4 u pogledu odbijanja registracije za proizvode iz razreda 9;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001.

Tužba podnesena 29. prosinca 2017. – DRH Licensing & Managing protiv EUIPO-a – Merck (Flexagil)

(Predmet T-831/17)

(2018/C 052/57)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: DRH Licensing & Managing AG (Zürich, Švicarska) (zastupnik: S. Salomonowitz, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Merck KGaA (Darmstadt, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „Flexagil” – žig Europske unije br. 7 301 237

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. listopada 2017. u predmetu R 2043/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti poništi odluku R 2043/2016-4 žalbenog vijeća od 17. listopada 2017.;
- naloži tuženom Uredbu snošenje troškova nastalih tužitelju u ovom postupku i u žalbenom postupku o R 2043/2016.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 2017/1001;
 - povreda članka 18. Uredbe br. 2017/1001.
-

Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2017. – Airdata protiv Komisije**(Predmet T-305/15) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/58)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 270, 17. 8. 2015.

Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2017. – Meissen Keramik protiv EUIPO-a – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)**(Predmet T-234/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/59)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

Rješenje Općeg suda od 18. prosinca 2017. – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie protiv Komisije**(Predmet T-451/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/60)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 318, 25. 9. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HR